

บทที่ 4

ผลการศึกษาและอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ทัศนะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชน ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน” กลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าหน้าที่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน รวมจำนวนทั้งสิ้น 145 คน และผู้บริหารระดับสูงของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำนวน 3 ท่าน

ผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 7 ส่วน โดยนำเสนอผลการศึกษาด้วยการบรรยายประกอบตาราง และบทสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูง ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ

ส่วนที่ 3 ทัศนะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชน ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะต่าง ๆ

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 6 บทสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ส่วนที่ 7 การอภิปรายผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

1. เพศ จากการศึกษพบว่าส่วนใหญ่ ร้อยละ 82.1 เป็นเพศชาย และร้อยละ 17.9 เป็นเพศหญิง (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1

จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	119	82.1
หญิง	26	17.9
รวม	145	100.0

2. อายุ จากการศึกษพบว่าส่วนใหญ่ ร้อยละ 25.5 อายุระหว่าง 41-45 ปี รองลงมา ร้อยละ 22.8 อายุระหว่าง 36-40 ปี ร้อยละ 19.3 อายุต่ำกว่า 30 ปี ร้อยละ 14.5 อายุระหว่าง 46-50 ปี และร้อยละ 6.2 อายุ 50 ปีขึ้นไป (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2

จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
41-45 ปี	37	25.5
36-40 ปี	33	22.8
ต่ำกว่า 30 ปี	28	19.3
46-50 ปี	21	14.5
31-35 ปี	17	11.7
50 ปีขึ้นไป	9	6.2
รวม	145	100

$\bar{X}$ = 39.28 S.D. = 8.166 Max = 59 Min = 23

3. ตำแหน่ง จากการศึกษพบว่าส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.9 เป็นพนักงานพินิจ รองลงมา ร้อยละ 29.7 เป็นนักวิชาการ และร้อยละ 4.1 เป็นนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ และพยาบาล (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3

จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พนักงานพินิจ	84	57.9
นักวิชาการ	43	29.7
นักจิตวิทยา	6	4.1
นักสังคมสงเคราะห์	6	4.1
พยาบาล	6	4.1
รวม	145	100.0

4. สถานภาพ จากการศึกษพบว่าส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.0 สถานภาพสมรส รองลงมา ร้อยละ 34.5 สถานภาพโสด ร้อยละ 4.1 สถานภาพหย่าร้าง/หม้าย และร้อยละ 1.4 สถานภาพแยกกันอยู่ (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4

จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สมรส	87	60.0
โสด	50	34.5
หย่าร้าง/หม้าย	6	4.1
แยกกันอยู่	2	1.4
รวม	145	100

5. จำนวนบุตร จากการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่ ร้อยละ 42.1 ไม่มีบุตร รองลงมา ร้อยละ 31.7 มีจำนวนบุตร 2 คน ร้อยละ 22.8 มีจำนวนบุตร 1 คน ร้อยละ 2.1 มีจำนวนบุตร 3 คน และ ร้อยละ 1.4 มีจำนวนบุตร 4 คน (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5

จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนบุตร

จำนวนบุตร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
0	61	42.1
2	46	31.7
1	33	22.8
3	3	2.1
4	2	1.4
รวม	145	100.0

6. ระดับการศึกษา จากการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.2 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมา ร้อยละ 24.1 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 16.6 จบการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และร้อยละ 2.1 จบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6

จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปริญญาตรี	83	57.2
มัธยมศึกษา	35	24.1
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	24	16.6
สูงกว่าปริญญาตรี	3	2.1
รวม	145	100

7. อายุราชการ จากการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่ ร้อยละ 33.8 มีอายุราชการระหว่าง 6-10 ปี รองลงมา ร้อยละ 23.4 มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี ร้อยละ 15.9 มีอายุราชการระหว่าง 11-15 ปี ร้อยละ 14.5 มีอายุราชการระหว่าง 16-20 ปี ร้อยละ 6.9 มีอายุราชการเกิน 25 ปีขึ้นไป และร้อยละ 5.5 มีอายุราชการระหว่าง 21-25 ปี (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7

จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุราชการ

อายุราชการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6-10 ปี	49	33.8
ต่ำกว่า 5 ปี	34	23.4
11-15 ปี	23	15.9
16-20 ปี	21	14.5
25 ปีขึ้นไป	10	6.9
21-25 ปี	8	5.5
รวม	145	100.0

ส่วนที่ 2 ความรู้ในการปฏิบัติกับเด็กและเยาวชนตามมาตรฐาน
การปฏิบัติงานสถานพินิจ ตามมาตรฐานขั้นต่ำ
ขององค์การสหประชาชาติ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดตัวชี้วัดความรู้เป็น 2 ด้าน คือ ด้านการดำเนินการ และควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด และด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูและสงเคราะห์เด็ก และเยาวชนที่กระทำผิด

2.1 ความรู้ในการปฏิบัติกับเด็กและเยาวชน ตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตาม
มาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ ด้านการดำเนินการและควบคุมดูแลเด็กและ
เยาวชนที่กระทำผิด

ผู้ศึกษาได้จัดแบ่งความรู้ในการปฏิบัติกับเด็กและเยาวชน ตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน สถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ ด้านการดำเนินการและควบคุมดูแล เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ไว้ 3 ระดับ คือ

คะแนนระหว่าง 0-4 คะแนนของคะแนนเต็ม หมายถึง มีความรู้น้อย

คะแนนระหว่าง 5-8 คะแนนของคะแนนเต็ม หมายถึง มีความรู้ปานกลาง

คะแนนระหว่าง 9-13 คะแนนของคะแนนเต็ม หมายถึง มีความรู้สูง

ตารางที่ 4.8

จำนวน และร้อยละของความรู้ในการปฏิบัติกับเด็กและเยาวชน ตามมาตรฐาน
การปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ
ด้านการดำเนินการและควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ข้อความ	ตอบถูก	ตอบผิด	คำตอบที่ถูกต้อง
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	
1. เจ้าหน้าที่จะต้องตรวจค้นตัวเด็กและเยาวชนทั้งก่อนและหลังเยี่ยม	135 (93.1)	10 (6.9)	1. เจ้าหน้าที่จะต้องตรวจค้นตัวเด็กและเยาวชนทั้งก่อนและหลังเยี่ยม
2. ในบางกรณี เด็กและเยาวชนถูกควบคุมตัวไว้ในศูนย์ฝึกอบรมได้โดยไม่ต้องอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือคำสั่งศาล	120 (82.8)	25 (17.2)	2. เด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดจะถูกควบคุมตัวไว้ในศูนย์ฝึกอบรมได้ เฉพาะอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือคำสั่งศาล
3. เด็กและเยาวชนไม่มีสิทธิโต้แย้งคัดค้านข้อเท็จจริงหรือความเห็นต่าง ๆ ในแฟ้มประวัติตน	118 (81.4)	27 (18.6)	3. เด็กและเยาวชนมีสิทธิโต้แย้งคัดค้านข้อเท็จจริงหรือความเห็นต่าง ๆ ที่บรรจุอยู่ในแฟ้มประวัติตน
4. เด็กและเยาวชนที่รับตัวเข้าใหม่จะต้องจัดแยกนอนอนให้เป็นการเฉพาะเพื่อจัดทำแผนการบำบัดฟื้นฟู	116 (80.0)	29 (20.0)	4. เด็กและเยาวชนที่รับตัวเข้าใหม่จะต้องจัดแยกนอนอนให้เป็นการเฉพาะ เพื่อจัดทำแผนการบำบัดฟื้นฟู
5. เจ้าหน้าที่ทุกคนที่ปฏิบัติในศูนย์ฝึกฯ จะต้องได้รับการอบรมและฝึกหัดการปฏิบัติงานด้านรักษาความปลอดภัย	116 (80.0)	29 (20.0)	5. เจ้าหน้าที่ทุกคนที่ปฏิบัติในศูนย์ฝึกฯ จะต้องได้รับการอบรมและฝึกหัดการปฏิบัติงานด้านรักษาความปลอดภัย
6. การใช้เครื่องพันธนาการจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการก่อนทุกครั้ง	109 (75.2)	36 (24.8)	6. การใช้เครื่องพันธนาการจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการก่อนทุกครั้ง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อความ	ตอบถูก	ตอบผิด	คำตอบที่ถูกต้อง
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	
7. การลงโทษสามารถทำได้ แม้เด็กหรือเยาวชนไม่ยอมรับหรือไม่มีหลักฐานเด่นชัดว่ากระทำผิดจริง	108 (74.5)	37 (25.5)	7. การลงโทษจะกระทำได้เมื่อเด็กหรือเยาวชนยอมรับหรือปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าได้กระทำผิดจริง
8. การจัดให้เด็กและเยาวชนเข้าอาศัยในหอนอน จะต้องคำนึงถึงฐานความผิดและประวัติการกระทำผิดด้วย	104 (71.7)	41 (28.3)	8. การจัดให้เด็กและเยาวชนเข้าอาศัยในหอนอน จะต้องคำนึงถึงฐานความผิดและประวัติการกระทำผิดด้วย
9. การตรวจค้นร่างกายเด็กและเยาวชน จะต้องมีการขออนุญาตก่อน	104 (71.7)	41 (28.3)	9. การตรวจค้นร่างกายเด็กและเยาวชน จะต้องมีการขออนุญาตก่อน
10. ห้ามศูนย์ฝึกฯ ลงโทษเด็กและเยาวชนด้วยวิธีดังการติดต่อกับสมาชิกในครอบครัว โดยไม่มีข้อยกเว้น	97 (66.9)	48 (33.1)	10. ห้ามศูนย์ฝึกฯ ลงโทษเด็กและเยาวชนด้วยวิธีดังการติดต่อกับสมาชิกในครอบครัว เว้นแต่สมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม
11. ประวัติความผิดของเด็กและเยาวชนสามารถนำไปใช้ในขั้นตอนการดำเนินคดี เมื่อกระทำผิดขณะเป็นผู้ใหญ่	91 (62.8)	54 (37.2)	11. ประวัติความผิดของเด็กและเยาวชนต้องไม่ถูกนำไปใช้ในขั้นตอนการดำเนินคดีสำหรับบุคคลเดียวกันที่กระทำผิดเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่
12. การปล่อยตัวเด็กและเยาวชน จะกระทำต่อเมื่อมีผู้ปกครองมารับเท่านั้น	78 (53.8)	67 (46.2)	12. การปล่อยตัวเด็กและเยาวชน หากไม่มีผู้ใดมารับ ศูนย์ฝึกฯ ต้องให้การสงเคราะห์ตามความจำเป็น
13. เด็กและเยาวชนมีสิทธิได้รับการเยี่ยมครั้งละไม่น้อยกว่า 30 นาที	36 (24.8)	109 (75.2)	13. เด็กและเยาวชนมีสิทธิได้รับการเยี่ยมครั้งละไม่น้อยกว่า 20 นาที

$\bar{X} = 7.82$ S.D. = 1.673 Max = 11 Min = 4

จากตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความรู้ในการปฏิบัติกับเด็กและเยาวชน ตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ ด้านการดำเนินการและควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.82 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามแล้ว พบว่า เจ้าหน้าที่ร้อยละ 93.1 ทราบว่า เจ้าหน้าที่ที่จะต้องตรวจค้นตัวเด็กและเยาวชนทั้งก่อนและหลังเยี่ยม ร้อยละ 82.8 ทราบว่า เด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิด จะถูกควบคุมตัวไว้ในสถานฝึกอบรมได้เฉพาะอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือคำสั่งศาล ร้อยละ 81.4 ทราบว่า เด็กและเยาวชนมีสิทธิโต้แย้งคัดค้านข้อเท็จจริงหรือความเห็นต่าง ๆ ที่บรรจุอยู่ในแฟ้มประวัติตน ร้อยละ 80.0 ทราบว่า เด็กและเยาวชนที่รับตัวเข้าใหม่จะต้องจัดแยกนอนนอนให้เป็นการเฉพาะ เพื่อจัดทำแผนการบำบัดฟื้นฟู ร้อยละ 80.0 ทราบว่า เจ้าหน้าที่ทุกคนที่ปฏิบัติในศูนย์ฝึกฯ จะต้องได้รับการอบรมและฝึกหัดการปฏิบัติงานด้านรักษาความปลอดภัย ร้อยละ 75.2 ทราบว่าการใช้เครื่องพันธนาการจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการก่อนทุกครั้ง ร้อยละ 74.5 ทราบว่าการลงโทษจะกระทำได้เมื่อได้ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงจนเด็กหรือเยาวชนยอมรับหรือปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นได้กระทำความผิดจริง ร้อยละ 71.7 ทราบว่าการจัดให้เด็กและเยาวชนเข้าอาศัยในนอนนอน จะต้องคำนึงถึงฐานความผิดและประวัติการกระทำผิดด้วย ร้อยละ 71.7 ทราบว่าการตรวจค้นร่างกายเด็กและเยาวชน จะต้องมีการเห็นชอบก่อนการตรวจค้น ร้อยละ 66.9 ทราบว่า ห้ามมิให้ศูนย์ฝึกฯ ลงโทษด้วยวิธีการลงโทษติดต่อกับสมาชิกในครอบครัว เว้นแต่สมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม หรือส่งเสริมให้เด็กหรือเยาวชนทำการฝ่าฝืนคำสั่งหรือระเบียบของศูนย์ฝึกและอบรม ร้อยละ 62.8 ทราบว่า ประวัติความผิดของเด็กและเยาวชน ต้องไม่ถูกนำไปใช้ในขั้นตอนการดำเนินคดีสำหรับบุคคลเดียวกันที่กระทำผิดเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ และร้อยละ 53.8 ทราบว่าการปล่อยตัวเด็กและเยาวชนสามารถกระทำได้เลยแม้ไม่มีผู้ปกครองมารับ โดยศูนย์ฝึกฯ จะต้องให้การสงเคราะห์ตามความจำเป็นแต่ละราย

และจากการศึกษา พบว่า เจ้าหน้าที่ร้อยละ 75.2 ไม่ทราบว่าเด็กและเยาวชนมีสิทธิได้รับการเยี่ยมครั้งละไม่น้อยกว่า 20 นาที

2.2 ความรู้ในการปฏิบัติกับเด็กและเยาวชนตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจ ตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ ด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ที่กระทำผิด

ผู้ศึกษาได้จัดแบ่งความรู้ในการปฏิบัติกับเด็กและเยาวชน ตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ ด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดไว้ 3 ระดับ คือ

- คะแนนระหว่าง 0-4 คะแนนของคะแนนเต็ม หมายถึง มีความรู้น้อย
 คะแนนระหว่าง 5-8 คะแนนของคะแนนเต็ม หมายถึง มีความรู้ปานกลาง
 คะแนนระหว่าง 9-12 คะแนนของคะแนนเต็ม หมายถึง มีความรู้สูง

ตารางที่ 4.9

จำนวน และร้อยละของความรู้ในการปฏิบัติกับเด็กและเยาวชน ตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจ ตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ ด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ข้อความ	ตอบถูก	ตอบผิด	คำตอบที่ถูกต้อง
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	
1. การประเมินผลการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึง ความก้าวหน้าด้านการปรับเปลี่ยน พฤติกรรม บุคลิกภาพ ผลการเรียนรู้ ด้านวิชาสามัญหรือวิชาชีพ	137 (94.5)	8 (5.5)	1. การประเมินผลการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึง ความก้าวหน้าด้านการปรับเปลี่ยน พฤติกรรม บุคลิกภาพ ผลการเรียนรู้ ด้านวิชาสามัญหรือวิชาชีพ
2. ขั้นตอนการฝึกอบรมมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เด็กและเยาวชน ได้ศึกษาหาความรู้และสามารถ เข้าใจตนเองและผู้อื่น	136 (93.8)	9 (6.2)	2. ขั้นตอนการฝึกอบรมมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เด็กและเยาวชน ได้ศึกษาหาความรู้และสามารถ เข้าใจตนเองและผู้อื่น

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ข้อความ	ตอบถูก	ตอบผิด	คำตอบที่ถูกต้อง
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	
3. หลักสูตรการฝึกและอบรมแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ หลักสูตรระยะสั้น, กลาง, ยาว	129 (89.0)	16 (11.0)	3. หลักสูตรการฝึกและอบรมแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ หลักสูตรระยะสั้น, กลาง, ยาว
4. ศูนย์ฝึกฯ จะต้องให้บริการและสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ทั้งที่อยู่ในระหว่างการควบคุมตัวและภายหลังปล่อย	128 (88.3)	17 (11.7)	4. ศูนย์ฝึกฯ จะต้องให้บริการและสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ทั้งที่อยู่ในระหว่างการควบคุมตัวและภายหลังปล่อย
5. การเยี่ยมบ้านเป็นกิจกรรมหนึ่งของขั้นตอนการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย	124 (85.5)	21 (14.5)	5. การเยี่ยมบ้านเป็นกิจกรรมหนึ่งของขั้นตอนการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย
6. ในการจัดกิจกรรมบำบัดฟื้นฟู สามารถให้องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานได้ทุกขั้นตอน	113 (77.9)	32 (22.1)	6. ในการจัดกิจกรรมบำบัดฟื้นฟู สามารถให้องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานได้ทุกขั้นตอน
7. ครูที่ปรึกษามีหน้าที่ในการให้คำแนะนำและติดตามผลด้านพฤติกรรม แต่ไม่รวมถึงความก้าวหน้าด้านการเรียนและฝึกวิชาชีพ	99 (68.3)	46 (31.7)	7. ครูที่ปรึกษามีหน้าที่ในการให้คำแนะนำและติดตามผลด้านพฤติกรรม รวมทั้งความก้าวหน้าด้านการเรียนและฝึกวิชาชีพ
8. การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมบำบัด แก่ไข พ้นฟูจะปฏิบัติได้ต่อเมื่อคณะกรรมการของศูนย์ฝึกฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าสามารถช่วยให้เด็กและเยาวชนมีความเปลี่ยนแปลงดีขึ้นเท่านั้น	97 (66.9)	48 (33.1)	8. การให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมบำบัด แก่ไข พ้นฟูจะปฏิบัติได้ต่อเมื่อคณะกรรมการของศูนย์ฝึกฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าสามารถช่วยให้เด็กและเยาวชนมีความเปลี่ยนแปลงดีขึ้นเท่านั้น

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ข้อความ	ตอบถูก	ตอบผิด	คำตอบที่ถูกต้อง
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	
9. การประเมินผลการบำบัด แก่ไข พื้นฟู เป็นหน้าที่ของนักจิตวิทยา	84 (57.9)	61 (42.1)	9. การประเมินผล จะต้องปฏิบัติใน รูปของคณะกรรมการการ ประเมินผลเด็กและเยาวชน
10. ศูนย์ฝึกฯ จะทำแผนการบำบัด ฟื้นฟูเด็กและเยาวชนเฉพาะรายที่ มีปัญหาจำเป็น	80 (55.2)	65 (44.8)	10. ศูนย์ฝึกและอบรมจะจัดทำแผน การบำบัด แก่ไข ฟื้นฟูสำหรับ เด็กและเยาวชนทุกคน
11. แผนการบำบัดฟื้นฟูจะต้องแล้ว เสร็จในระยะเวลา 1 เดือน	69 (47.6)	76 (52.4)	11. แผนการบำบัดฟื้นฟูจะต้องแล้ว เสร็จในระยะเวลา 1 เดือน
12. เด็กและเยาวชนที่ศาลมี คำพิพากษาให้การฝึกอบรม ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี ให้ใช้แผน การบำบัด แก่ไข ฟื้นฟูระยะสั้น	52 (35.9)	93 (64.1)	12. เด็กและเยาวชนที่ศาลมี คำพิพากษาให้การฝึกอบรม ระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน ให้ใช้ แผนการบำบัด แก่ไข ฟื้นฟู ระยะสั้น

$\bar{X} = 10.02$ S.D. = 1.745 Max = 13 Min = 5

จากตารางที่ 4.8 ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความรู้ในการปฏิบัติ
กับเด็กและเยาวชน ตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การ
สหประชาชาติ ด้านการบำบัด แก่ไข ฟื้นฟูและสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 10.02 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้อยู่ในระดับสูง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามแล้ว พบว่า เจ้าหน้าที่ร้อยละ 94.5 ทราบ
ว่าการประเมินผลการบำบัด แก่ไข ฟื้นฟูมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงความก้าวหน้าด้านการปรับ
เปลี่ยนพฤติกรรม บุคลิกภาพ ผลการเรียนรู้ด้านวิชาสามัญหรือวิชาชีพ ร้อยละ 93.8 ทราบว่า
ขั้นตอนการฝึกอบรมมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้ศึกษาหาความรู้และสามารถเข้าใจ
ตนเองและผู้อื่น ร้อยละ 89.0 ทราบว่าหลักสูตรการฝึกและอบรมแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ หลักสูตร
ระยะสั้น, กลาง, ยาว ร้อยละ 88.3 ทราบว่าศูนย์ฝึกฯ จะต้องให้บริการและสงเคราะห์เด็กและ
เยาวชน ทั้งที่อยู่ในระหว่างการควบคุมตัวและภายหลังปล่อย ร้อยละ 85.5 ทราบว่าการเยี่ยมบ้าน

เป็นกิจกรรมหนึ่งของขั้นตอนการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย ร้อยละ 77.9 ทราบว่าในการจัดกิจกรรมบำบัดฟื้นฟู สามารถให้องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานได้ ทุกขั้นตอน ร้อยละ 68.3 ทราบว่าครูที่ปรึกษามีหน้าที่ในการให้คำแนะนำปรึกษาและติดตามผลความก้าวหน้าด้านการเรียน การฝึกวิชาชีพ และพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน ร้อยละ 66.9 ทราบว่าการให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมบำบัด แก่ไข พั้นฟูจะปฏิบัติได้ต่อเมื่อคณะกรรมการของศูนย์ฝึกฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าสามารถช่วยให้เด็กและเยาวชนมีความเปลี่ยนแปลงดีขึ้นเท่านั้น ร้อยละ 57.9 ทราบว่าการประเมินผลการบำบัด แก่ไข พั้นฟู จะต้องปฏิบัติในรูปแบบของคณะกรรมการการประเมินผลเด็กและเยาวชน ซึ่งคณะกรรมการต้องประกอบด้วยพ่อบ้านครูวิชาชีพ ครูสามัญ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา หรือเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ และร้อยละ 55.2 ทราบว่าศูนย์ฝึกฯ จะจัดทำแผนการบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนทุกคน

และจากการศึกษา พบว่า เจ้าหน้าที่ร้อยละ 52.4 ไม่ทราบว่าแผนการบำบัดฟื้นฟูจะต้องแล้วเสร็จในระยะเวลา 1 เดือน และร้อยละ 64.1 ไม่ทราบว่าเด็กและเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาให้รับการฝึกอบรม ระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน ให้ใช้แผนการบำบัด แก่ไข พั้นฟูระยะสั้น

ส่วนที่ 3 ทักษะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็ก และเยาวชนตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจ ตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดตัวชี้วัดทักษะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติเป็น 2 ด้าน คือ ด้านการดำเนินการและควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและด้านการบำบัด แก่ไข พั้นฟูและสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ผู้ศึกษาได้จัดแบ่งทักษะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติไว้ 3 ระดับ คือ

- 1.00-2.33 หมายถึง มีทักษะไม่เห็นด้วย
- 2.34-3.67 หมายถึง มีทักษะไม่แน่ใจ
- 3.68-5.00 หมายถึง มีทักษะเห็นด้วย

3.1 ทัศนะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชน ตามมาตรฐาน
การปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ

ตารางที่ 4.10

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของเจ้าหน้าที่
 ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชน ตามมาตรฐาน
 การปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำ ของ
 องค์การสหประชาชาติ ด้านการดำเนินการและ
 การควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ผล
1. จัดให้มีห้องสมุด สำหรับบริการเด็ก และเยาวชน	59 (40.7)	77 (53.1)	5 (3.4)	4 (2.8)	0 (0.0)	4.32	0.674	เห็นด้วย
2. เด็กและเยาวชนที่ กระทำผิดควรได้รับ การปฏิบัติที่แตกต่าง จากผู้ใหญ่ที่กระทำ ผิด	33 (22.8)	98 (67.6)	6 (4.1)	7 (4.8)	1 (0.7)	4.07	0.723	เห็นด้วย
3. เด็กและเยาวชนที่รับ ตัวเข้าใหม่ ควรได้รับ การแยกให้เข้าพักใน หอนอนที่จัดให้เป็น การเฉพาะ	45 (31.0)	74 (51.0)	12 (8.3)	10 (6.9)	4 (2.8)	4.01	0.961	เห็นด้วย
4. การต้อนรับเด็กและ เยาวชนควรเป็นไปใน บรรยากาศที่อบอุ่น	31 (21.4)	89 (61.4)	15 (10.3)	9 (6.2)	1 (0.7)	3.97	0.794	เห็นด้วย
5. มีอาหารว่างหรือ ขนมหวานในการ รับประทานอาหาร	30 (20.7)	89 (61.4)	9 (6.2)	16 (11.0)	1 (0.7)	3.90	0.877	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ผล
6. ควรเปิดโอกาสให้เด็ก และเยาวชนแสดง ความคิดเห็นได้อย่าง อิสระ	27 (18.6)	83 (57.2)	20 (13.8)	14 (9.7)	1 (0.7)	3.83	0.866	เห็นด้วย
7. การควบคุมดูแลเด็ก และเยาวชน ควรเป็น ไปเพื่อการบำบัด แก้ไข พื้นฟูมากกว่า การลงโทษ	26 (17.9)	87 (60.0)	14 (9.7)	16 (11.0)	2 (1.4)	3.82	0.903	เห็นด้วย
8. การปฏิบัติต่อเด็กและ เยาวชนไม่ควรใช้ ความรุนแรง แต่ควร ใช้ความรัก ความเข้าใจและการให้อภัย	21 (14.5)	68 (46.9)	33 (22.8)	17 (11.7)	6 (4.1)	3.56	1.013	ไม่แน่ใจ
9. การใช้เครื่อง พันธนาการ ควรขอ อนุญาตผู้อำนวยการ ก่อนทุกครั้ง	16 (11.0)	65 (44.8)	20 (13.8)	42 (29.0)	2 (1.4)	3.35	1.058	ไม่แน่ใจ
10. ควรเปิดโอกาสให้เด็ก และเยาวชนรับรู้ข่าว สารภายนอกได้อย่าง เต็มที่	13 (9.0)	56 (38.6)	41 (28.3)	32 (22.1)	3 (2.1)	3.30	0.981	ไม่แน่ใจ
11. ประวัติความผิดของ เด็กและเยาวชนควร นำไปใช้ในการดำเนิน คดี เมื่อกระทำผิดซ้ำ ขณะเป็นผู้ใหญ่	13 (9.0)	43 (29.7)	17 (11.7)	53 (36.6)	19 (13.1)	3.15	1.238	ไม่แน่ใจ

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ผล
12. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับในปัจจุบัน มีความเหมาะสมใน การปฏิบัติต่อเด็กและ เยาวชน	4 (2.8)	48 (33.1)	50 (34.5)	30 (20.7)	13 (9.0)	3.00	1.007	ไม่แน่ใจ

$$\bar{X} = 3.69 \quad S.D. = 0.454$$

จากตารางที่ 4.9 ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของทัศนคติของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชน ตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ ด้านการดำเนินการและการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วย

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติเห็นด้วยกับวิธีการดำเนินการและการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ดังต่อไปนี้ จัดให้มีห้องสมุดสำหรับบริการเด็กและเยาวชน ($\bar{X} = 4.32$) เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดควรได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างจากผู้ใหญ่ที่กระทำผิด ($\bar{X} = 4.07$) เด็กและเยาวชนที่รับตัวเข้าใหม่ ควรได้รับการแยกให้เข้าพักในหอนอนที่จัดให้เป็นการเฉพาะ ($\bar{X} = 4.01$) การต้อนรับเด็กและเยาวชนควรเป็นไปในบรรยากาศที่อบอุ่น ($\bar{X} = 3.97$) มีอาหารว่างหรือขนมหวานในการรับประทานอาหาร ($\bar{X} = 3.90$) ควรเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ($\bar{X} = 3.83$) การควบคุมดูแลเด็กและเยาวชน ควรเป็นไปเพื่อการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูมากกว่าการลงโทษ ($\bar{X} = 3.82$)

และจากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติไม่แน่ใจ กับวิธีการดำเนินการและการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ดังต่อไปนี้ การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนไม่ควรใช้ความรุนแรง แต่ควรใช้ความรัก ความเข้าใจและการให้อภัย ($\bar{X} = 3.56$) การใช้เครื่องพันธนาการ ควรขออนุญาตผู้อำนวยการก่อนทุกครั้ง ($\bar{X} = 3.35$) ควรเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนรับรู้ข่าวสารภายนอกได้อย่างเต็มที่ ($\bar{X} = 3.30$) ประวัติความผิดของเด็กและเยาวชนควรนำไปใช้ในการดำเนินคดี เมื่อกระทำผิดซ้ำขณะเป็นผู้ใหญ่ ($\bar{X} = 3.15$) กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับในปัจจุบัน มีความเหมาะสมในการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชน ($\bar{X} = 3.00$)

3.3 ทักษะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ ด้านการบำบัด แก้ไขฟื้นฟู และสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ตารางที่ 4.11

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะของเจ้าหน้าที่
ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชน ตามมาตรฐาน
การปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การ
สหประชาชาติด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และ
สงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ผล
1. การฝึกอบรมวิชาชีพ ช่วยให้เกิดทักษะและ เป็นแนวทางในการ ประกอบวิชาชีพ ภายหลังปล่อยได้	48 (33.1)	81 (55.9)	15 (10.3)	1 (0.7)	0 (0.0)	4.21	0.647	เห็นด้วย
2. การปฐมนิเทศช่วยให้ เด็กและเยาวชนเข้าใจ วิธีการดำเนินงานของ ศูนย์ฝึกฯ และปรับตัว ได้ดี	36 (24.8)	90 (62.1)	19 (13.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.12	0.607	เห็นด้วย
3. การศึกษาสายสามัญ และวิชาชีพ เป็น กระบวนการสำคัญใน การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู	39 (26.9)	87 (60.0)	17 (11.7)	2 (1.4)	0 (0.0)	4.12	0.655	เห็นด้วย
4. อาคารสถานที่ รวมถึง ภูมิทัศน์ภายในศูนย์ ฝึกฯ มีผลต่อการ บำบัดฟื้นฟู	38 (26.2)	88 (60.7)	14 (9.7)	5 (3.4)	0 (0.0)	4.10	0.700	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ผล
5. การลงโทษเด็กและ เยาวชนที่ฝ่าฝืนกฎ ระเบียบ ควรเป็นไป เพื่อการปรับพฤติกรรม มิใช่การแก้แค้น ทดแทน	40 (27.6)	84 (57.9)	15 (10.3)	5 (3.4)	1 (0.7)	4.08	0.759	เห็นด้วย
6. ครอบครัวควรเข้ามา มีส่วนร่วมในกิจกรรม การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู	35 (24.1)	91 (62.8)	13 (9.0)	5 (3.4)	1 (0.7)	4.06	0.729	เห็นด้วย
7. ให้องค์กรทั้งภาครัฐ และเอกชนเข้ามา มีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู	34 (23.4)	86 (59.3)	15 (10.3)	10 (6.9)	0 (0.0)	3.99	0.786	เห็นด้วย
8. การเตรียมความพร้อม ก่อนปล่อยช่วยให้เด็ก และเยาวชนปรับตัว เมื่อกลับไปใช้ชีวิตใน สังคมได้	36 (24.8)	78 (53.8)	24 (16.6)	2 (1.4)	5 (3.4)	3.95	0.885	เห็นด้วย
9. มอบสิทธิพิเศษให้เด็ก และเยาวชนที่มีความ ประพฤติดี เช่น การไป ศึกษายานนอกแบบ ไปเข้า-เย็นกลับ	37 (25.5)	76 (52.4)	20 (13.8)	10 (6.9)	2 (1.4)	3.94	0.891	เห็นด้วย
10. การจำแนกมี ประโยชน์ต่อการ ปฏิบัติต่อเด็กและ เยาวชน	27 (18.6)	88 (60.7)	22 (15.2)	7 (4.8)	1 (0.7)	3.92	0.768	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ผล
11. การฝึกอบรมด้านศีลธรรมจริยธรรม ช่วยให้เด็กกลับตนเป็นคนดีได้	31 (21.4)	70 (48.3)	40 (27.6)	4 (2.8)	0 (0.0)	3.88	0.768	เห็นด้วย
12. การสงเคราะห์ด้านการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อภายหลังปล่อย ช่วยป้องกันการทำผิดซ้ำได้	24 (18.6)	74 (51.0)	39 (26.9)	5 (3.4)	0 (0.0)	3.85	0.758	เห็นด้วย
13. เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้	22 (15.2)	79 (54.5)	40 (27.6)	4 (2.8)	0 (0.0)	3.82	0.714	เห็นด้วย
14. การบำบัดแบบรายบุคคลและรายกลุ่มสามารถปรับเปลี่ยนความคิดและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนได้	16 (11.0)	87 (60.0)	40 (27.6)	2 (1.4)	0 (0.0)	3.81	0.638	เห็นด้วย
15. จัดแผนการบำบัดแก้ไข พื้นฟูเป็นรายบุคคล สำหรับเด็กและเยาวชนทุกคน	17 (11.7)	96 (66.2)	19 (13.1)	12 (8.3)	1 (0.7)	3.80	0.778	เห็นด้วย
16. การวางแผนการบำบัด แก้ไข พื้นฟู ช่วยให้การแก้ไขเด็กและเยาวชนได้ตรงตามสภาพปัญหาและความจำเป็น	11 (7.6)	77 (53.1)	43 (29.7)	11 (7.6)	3 (2.1)	3.57	0.823	ไม่แน่ใจ

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	$\bar{X}$	S.D.	การแปล ผล
17. ให้บริการสงเคราะห์ แก่เด็กและเยาวชน ตลอดจนครอบครัวทั้ง ระหว่างการควบคุม ตัวและภายหลังปล่อย	17 (11.7)	71 (49.0)	33 (22.8)	22 (15.2)	2 (1.4)	3.54	0.935	ไม่แน่ใจ
18. การใช้วิธีรุนแรงใน การลงโทษ สามารถ หยุดพฤติกรรมที่ไม่ เหมาะสมได้	8 (5.5)	48 (33.1)	61 (42.1)	24 (16.6)	4 (2.8)	3.22	0.886	ไม่แน่ใจ
19. หลักสูตรที่ใช้ในการ ฝึกอบรมปัจจุบัน สามารถทำให้เด็กและ เยาวชนกลับตนเป็น คนดี ไม่กระทำความผิดซ้ำ ได้	1 (0.7)	29 (20.0)	76 (52.4)	26 (17.9)	13 (9.0)	2.86	0.866	ไม่แน่ใจ
20. เด็กและเยาวชนที่ กระผิด กระทำผิดโดย สันทาน	11 (7.6)	57 (39.3)	54 (37.2)	18 (12.4)	5 (3.4)	2.65	0.917	ไม่แน่ใจ

 $\bar{X} = 3.77$ $S.D. = 0.3778$

จากตารางที่ 4.10 ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของทักษะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชน ตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ ด้านการบำบัด แก่ไข พั่นฟู และสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีทักษะอยู่ในระดับเห็นด้วย

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทักษะเห็นด้วยกับวิธีการดำเนินการและการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ดังต่อไปนี้ การฝึกอบรมวิชาชีพ ช่วยให้เกิดทักษะและเป็นแนวทางในการประกอบวิชาชีพภายหลังปล่อยได้ ($\bar{X} = 4.21$) การปฐมนิเทศช่วยให้เด็กและเยาวชนเข้าใจวิธีการดำเนินงานของศูนย์ฝึกฯ และปรับตัวได้ดี ($\bar{X} = 4.12$) การศึกษาสายสามัญและวิชาชีพ เป็นกระบวนการสำคัญในการบำบัด แก่ไข พั่นฟู ($\bar{X} = 4.12$) อาคารสถานที่ รวมถึงภูมิทัศน์ภายในศูนย์ฝึกฯ มีผลต่อการบำบัดพั่นฟู ($\bar{X} = 4.10$) การลงโทษเด็กและเยาวชนที่ฝ่าฝืนกฎระเบียบ ควรเป็นไปเพื่อการปรับพฤติกรรมมิใช่การแก้แค้นทดแทน ($\bar{X} = 4.08$) ครอบครัวควรเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการบำบัด แก่ไข พั่นฟู ($\bar{X} = 4.06$) ให้องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมบำบัด แก่ไข พั่นฟู ($\bar{X} = 3.99$) การเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยช่วยให้เด็กและเยาวชนปรับตัวเมื่อกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้ ($\bar{X} = 3.95$) มอบสิทธิพิเศษให้เด็กและเยาวชนที่มีความประพฤติดี เช่น การไปศึกษาภายนอกแบบไปเช้า-เย็นกลับ ($\bar{X} = 3.94$) การจำแนกมีประโยชน์ต่อการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชน ($\bar{X} = 3.92$) การฝึกอบรมด้านศีลธรรมจริยธรรม ช่วยให้เกิดกลับตนเป็นคนดีได้ ($\bar{X} = 3.88$) การสงเคราะห์ด้านการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อภายหลังปล่อย ช่วยป้องกันการกระทำผิดซ้ำได้ ($\bar{X} = 3.85$) เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ ($\bar{X} = 3.82$) การบำบัดแบบรายบุคคลและรายกลุ่มสามารถปรับเปลี่ยนความคิดและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนได้ ($\bar{X} = 3.81$) จัดแผนการบำบัด แก่ไข พั่นฟูเป็นรายบุคคล สำหรับเด็กและเยาวชนทุกคน ($\bar{X} = 3.80$)

และจากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทักษะไม่แน่ใจ กับวิธีการดำเนินการและการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ดังต่อไปนี้ การวางแผนการบำบัด แก่ไข พั่นฟู ช่วยให้การแก่ไขเด็กและเยาวชนได้ตรงตามสภาพปัญหาและความจำเป็น ($\bar{X} = 3.57$) ให้บริการสงเคราะห์แก่เด็กและเยาวชนตลอดจนครอบครัวทั้งระหว่างการควบคุมตัวและภายหลังปล่อย ($\bar{X} = 3.54$) การใช้วิธีรุนแรงในการลงโทษ สามารถหยุดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้ ($\bar{X} = 3.22$) หลักสูตรที่ใช้ในการฝึกอบรมปัจจุบัน สามารถทำให้เด็กและเยาวชนกลับตนเป็นคนดีไม่กระทำผิดซ้ำได้ ($\bar{X} = 2.86$) เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด กระทำผิดโดยสันดาน ($\bar{X} = 2.65$)

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการเพิ่มประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่
ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชน
จากการตอบแบบสอบถามปลายเปิด

ตารางที่ 4.12

ข้อเสนอแนะในการเพิ่มประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงาน
 ของตนเองกับเด็กและเยาวชน ด้านการดำเนินการและ
 การควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ข้อเสนอแนะในการเพิ่มประสิทธิภาพ	จำนวน
1. ผู้บริหารควรชี้แจงนโยบายของกรมและแนวทางการปฏิบัติงานภายใน ศูนย์ฝึกฯ แก่เจ้าหน้าที่ให้ชัดเจน เพื่อให้เจ้าหน้าที่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ ของตนเองและปฏิบัติงานไปในรูปแบบเดียวกัน	26
2. จัดอบรมเสริมความรู้ ความเข้าใจในการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนให้ เจ้าหน้าที่ทุกตำแหน่ง ปฏิบัติหน้าที่ดีในการดูแลเด็กและเยาวชน ให้มี ความรัก ความเมตตา และปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนเหมือนลูกหลานของ ตนเอง	24
3. เจ้าหน้าที่ทุกตำแหน่งควรมีส่วนร่วมในการพิจารณาการให้คุณและโทษแก่ เด็กและเยาวชน	10
4. จัดกิจกรรมร่วมระหว่างเจ้าหน้าที่กับเด็กและเยาวชนเป็นประจำ เพื่อสร้าง ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน	4
5. มีการตรวจมาตรฐานการดำเนินการและการควบคุมดูแลเด็กอย่าง สม่ำเสมอ	3
6. กำหนดจำนวนเด็กและเยาวชนที่รับได้ให้สอดคล้องกับสถานที่และอัตรา กำลังเจ้าหน้าที่ ในกรณีนี้ที่ศูนย์ฝึกฯ ต้องรับเด็กและเยาวชนเกินที่กำหนดไว้ อาจใช้วิธีการย้ายเด็กและเยาวชนไปอยู่ศูนย์ฝึกฯ อื่น	3
รวม	60

จากตารางที่ 4.12 ผลการศึกษาข้อเสนอแนะในการเพิ่มประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชน ด้านการดำเนินการและการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จากการตอบแบบสอบถาม มีดังนี้

1. ผู้บริหารควรชี้แจงนโยบายของกรมและแนวทางการปฏิบัติงานภายในศูนย์ฝึกฯ แก่เจ้าหน้าที่ให้ชัดเจน เพื่อให้เจ้าหน้าที่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเองและปฏิบัติงานไปในรูปแบบเดียวกัน มีกลุ่มตัวอย่างเสนอแนะ จำนวน 26 ราย

2. จัดอบรมเสริมความรู้ ความเข้าใจในการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนให้เจ้าหน้าที่ทุกตำแหน่ง ปลูกจิตสำนึกที่ดีในการดูแลเด็กและเยาวชน ให้มีความรัก ความเมตตา และปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนเหมือนลูกหลานของตนเอง มีกลุ่มตัวอย่างเสนอแนะ จำนวน 24 ราย

3. เจ้าหน้าที่ทุกตำแหน่ง ควรมีส่วนร่วมในการพิจารณาการให้ทุนและโทษแก่เด็กและเยาวชน มีกลุ่มตัวอย่างเสนอแนะ จำนวน 10 ราย

4. จัดกิจกรรมร่วมระหว่างเจ้าหน้าที่กับเด็กและเยาวชนเป็นประจำ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีกลุ่มตัวอย่างเสนอแนะ จำนวน 4 ราย

5. มีการตรวจมาตรฐานการดำเนินการและการควบคุมดูแลเด็กอย่างสม่ำเสมอ มีกลุ่มตัวอย่างเสนอแนะ จำนวน 3 ราย

6. ควรกำหนดจำนวนเด็กและเยาวชนที่รับได้ให้สอดคล้องกับสถานที่และอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่ศูนย์ฝึกฯ ต้องรับเด็กและเยาวชนเกินที่กำหนดไว้ อาจใช้วิธีการย้ายเด็กและเยาวชนไปอยู่ศูนย์ฝึกและอบรมอื่น มีกลุ่มตัวอย่างเสนอแนะ จำนวน 3 ราย

ตารางที่ 4.13

ข้อเสนอแนะในการเพิ่มประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงาน
ของตนเองกับเด็กและเยาวชน ด้านการบำบัด แก่ไข พั่นฟู และ
สงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ข้อเสนอแนะในการเพิ่มประสิทธิภาพ	จำนวน
1. เสริมความรู้ด้านจิตวิทยาเด็กและวัยรุ่น จิตวิทยาพัฒนาการ การบำบัด แก่ไข พั่นฟูและสงเคราะห์เด็กและเยาวชนกับเจ้าหน้าที่ทุกคนทุกตำแหน่ง	14
2. เพิ่มบุคลากรในการบำบัด แก่ไข พั่นฟู ให้มีสัดส่วนเพียงพอกับจำนวนเด็กและเยาวชน	12
3. มีการจำแนกเด็กและเยาวชนออกจากกันอย่างชัดเจน และจำแนกศูนย์ฝึกและอบรมในการดูแล	11
4. มีการฝึกอบรมพัฒนาความรู้แต่ละวิชาชีพเป็นประจำและต่อเนื่อง	8
5. จัดทำแนวทางแผนการบำบัด แก่ไข พั่นฟูให้ชัดเจน และเป็นไปในทิศทางเดียวกันทุกศูนย์ฝึกฯ รวมถึงระบุผู้รับผิดชอบให้ชัดเจน เพื่อลดปัญหาการเกี่ยงงาน และการแตกแยกทางความคิด	7
6. ปฏิบัติงานในลักษณะของสหวิชาชีพและการบูรณาการ ประสานความร่วมมือกับองค์กรภายนอก รวมทั้งให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการบำบัด แก่ไข พั่นฟูเด็กและเยาวชน	6
7. ก่อนจะเลือกใช้วิธีการบำบัด แก่ไข พั่นฟู ควรนำไปทดลองกับศูนย์ฝึกและอบรมนำร่อง เพื่อศึกษาผลกระทบและปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อนำมาปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องเหมาะสมกับการปฏิบัติจริง และควรมีการติดตามประเมินผลวิธีการบำบัด แก่ไข พั่นฟูโดยผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง	5
8. มีวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณในการจัดกิจกรรมบำบัด แก่ไข พั่นฟูอย่างเพียงพอและเหมาะสม	4
9. วางรูปแบบการทำงานแนวใหม่ โดยให้เจ้าหน้าที่ทุกคนเป็นนักบำบัด สามารถบำบัด แก่ไข พั่นฟูเด็กและเยาวชนได้	4
10. จัดประชุมวางแผนก่อนการปฏิบัติงาน และควรประชุมสรุปทุกกิจกรรมเพื่อทราบถึงประเด็นปัญหาและวิธีการแก้ไข	3

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะในการเพิ่มประสิทธิภาพ	จำนวน
11. ปรับสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ในศูนย์ฝึกฯ ให้สอดคล้องกับการบำบัด แก๊ซ ฟีนฟู โดยเน้นความเป็นธรรมชาติ ไม่เน้นการคุมขัง	2
รวม	76

จากตารางที่ 4.13 ผลการศึกษาข้อเสนอแนะในการเพิ่มประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชน ด้านการบำบัด แก๊ซ ฟีนฟู และสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จากการตอบแบบสอบถาม มีดังนี้

1. เสริมความรู้ด้านจิตวิทยาเด็กและวัยรุ่น จิตวิทยาพัฒนาการ การบำบัด แก๊ซ ฟีนฟู และสงเคราะห์เด็กและเยาวชนกับเจ้าหน้าที่ทุกคนทุกตำแหน่ง มีกลุ่มตัวอย่างเสนอแนะ จำนวน 14 ราย

2. เพิ่มบุคลากรในการบำบัด แก๊ซ ฟีนฟู ให้มีสัดส่วนเพียงพอกับจำนวนเด็กและเยาวชน จัดประชุมวางแผนก่อนการปฏิบัติงาน และควรประชุมสรุปทุกกิจกรรมเพื่อทราบถึงประเด็นปัญหาและวิธีการแก๊ซ มีกลุ่มตัวอย่างเสนอแนะ จำนวน 12 ราย

3. มีการจำแนกเด็กและเยาวชนออกจากกันอย่างชัดเจน และจำแนกศูนย์ฝึกและอบรมในการดูแล มีกลุ่มตัวอย่างเสนอแนะ จำนวน 11 ราย

4. มีการฝึกอบรมพัฒนาความรู้แต่ละวิชาชีพเป็นประจำและต่อเนื่อง มีกลุ่มตัวอย่างเสนอแนะ จำนวน 8 ราย

5. จัดทำแนวทางแผนการบำบัด แก๊ซ ฟีนฟูให้ชัดเจน และเป็นไปในทิศทางเดียวกันทุกศูนย์ฝึกฯ รวมถึงระบุผู้รับผิดชอบให้ชัดเจน เพื่อลดปัญหาการเกี่ยงงาน และการแตกแยกทางความคิด มีกลุ่มตัวอย่างเสนอแนะ จำนวน 7 ราย

6. ปฏิบัติงานในลักษณะของสหวิชาชีพและการบูรณาการ ประสานความร่วมมือกับองค์กรภายนอก รวมทั้งให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในการบำบัด แก๊ซ ฟีนฟูเด็กและเยาวชน มีกลุ่มตัวอย่างเสนอแนะ จำนวน 6 ราย

7. ก่อนจะเลือกใช้วิธีการบำบัด แก๊ซ ฟีนฟู ควรนำไปทดลองกับศูนย์ฝึกและอบรมนำร่อง เพื่อศึกษาผลกระทบและปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อนำมาปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องเหมาะสมกับการปฏิบัติจริง และควรมีการติดตามประเมินผลวิธีการบำบัด แก๊ซ ฟีนฟูโดยผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง มีกลุ่มตัวอย่างเสนอแนะ จำนวน 5 ราย

8. มีวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณในการจัดกิจกรรมบำบัด แก้วไข พื้นฟูอย่างเพียงพอ และเหมาะสม มีกลุ่มตัวอย่างเสนอแนะ จำนวน 4 ราย

9. วางรูปแบบการทำงานแนวใหม่ โดยให้เจ้าหน้าที่ทุกคนเป็นนักบำบัด สามารถบำบัด แก้วไข พื้นฟูเด็กและเยาวชนได้ มีกลุ่มตัวอย่างเสนอแนะ จำนวน 4 ราย

10. จัดประชุมวางแผนก่อนการปฏิบัติงาน และควรประชุมสรุปทุกกิจกรรมเพื่อทราบถึงประเด็นปัญหาและวิธีการแก้ไข มีกลุ่มตัวอย่างเสนอแนะ จำนวน 3 ราย

11. ปรับสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ในศูนย์ฝึกฯ ให้สอดคล้องกับการบำบัด แก้วไข พื้นฟู โดยเน้นความเป็นธรรมชาติ ไม่เน้นการคุมขัง มีกลุ่มตัวอย่างเสนอแนะ จำนวน 2 ราย

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1

ปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ตำแหน่ง สถานภาพสมรส สถานภาพการศึกษา อาชีพ ราชการ ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่แตกต่างกัน แยกย่อยดังนี้

1.1 เพศที่ต่างกัน จะมีทัศนคติของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่ต่างกัน

ผลการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน โดยทำการทดสอบด้วย Independent Samples T-test พบว่ามีความสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า เพศมีผลต่อทัศนคติของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14

การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับทักษะของ
เจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชน
ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ทักษะของเจ้าหน้าที่	N	X	S.D.	t	df	Sig
ชาย	119	118.38	11.97	-3.073	143	0.003*
หญิง	26	126.15	10.28	-3.388	41.23	

*Significant ($P < 0.05$)

จากการพิจารณา พบว่า เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของทักษะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน มากกว่าเพศชาย อาจเนื่องจากว่า เพศหญิงมีจิตใจที่อ่อนโยน เห็นอกเห็นใจและเข้าถึงจิตใจของผู้อื่นได้ดีกว่า สอดคล้องกับ ทำนองดวงศิริ (2546, น. 2) ได้ทำการ ศึกษาวิจัยเรื่อง “ทักษะของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อผลกระทบของปัญหาวิกฤตินักโทษล้นเรือนจำ : ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำความมั่นคงสูง ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล” พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ มีผลต่อทักษะของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อผลกระทบของปัญหาวิกฤตินักโทษล้นเรือนจำ อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตว่า การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย อาจมีความแตกต่างทางเพศเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้เจ้าหน้าที่หญิงมีทักษะต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน มากกว่าเจ้าหน้าที่ชาย หากเป็นการศึกษาในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิง อาจมีค่าของทักษะที่แตกต่างจากการศึกษาครั้งนี้ก็เป็นได้

1.2 อายุที่แตกต่างกัน จะมีทักษะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่แตกต่างกัน

ผลการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างอายุกับทักษะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยการคำนวณค่าเอฟ (F-test) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อายุไม่มีผลต่อทักษะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับทักษะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.724	31	.152	1.103	.345
ภายในกลุ่ม	15.613	113	.138		
รวม	20.337	144			

Not Significant ($P > 0.05$)

1.3 ตำแหน่งที่แตกต่างกัน จะมีทักษะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่แตกต่างกัน

ผลการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างตำแหน่งกับทักษะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยการคำนวณหาค่าเอฟ (F-test) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าตำแหน่งไม่มีผลต่อทักษะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งกับทักษะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.106	4	.276	2.012	.096
ภายในกลุ่ม	19.232	140	.137		
รวม	20.337	144			

Not Significant ($P > 0.05$)

1.4 สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน จะมีทัศนะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่แตกต่างกัน

ผลการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างสถานภาพสมรสกับทัศนะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยการคำนวณหาค่าเอฟ (F-test) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สถานภาพสมรสไม่มีผลต่อทัศนะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างสถานภาพสมรสกับทัศนะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงาน
ของตนเองกับเด็กและเยาวชน ในศูนย์ฝึกและ
อบรมเด็กและเยาวชน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.109	3	.036	.254	.858
ภายในกลุ่ม	20.228	141	.143		
รวม	20.337	144			

Not Significant (P > 0.05)

1.5 สถานภาพการศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีทักษะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่แตกต่างกัน

ผลการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างสถานภาพการศึกษากับทักษะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยการคำนวณหาค่าเอฟ (F-test) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า สถานภาพการศึกษาไม่มีผลต่อทักษะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างสถานภาพการศึกษากับทักษะของเจ้าหน้าที่ต่อ
การปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชน
ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.837	3	.279	2.018	.114
ภายในกลุ่ม	19.500	141	.138		
รวม	20.337	144			

Not Significant ($P > 0.05$)

1.6 อายุราชการที่แตกต่างกัน จะมีทัศนะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเอง กับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่แตกต่างกัน

ผลการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างอายุราชการกับทัศนะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยการคำนวณหาค่าเอฟ (F-test) พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อายุราชการไม่มีผลต่อทัศนะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (ตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างอายุราชการกับทัศนะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงาน
ของตนเองกับเด็กและเยาวชน ในศูนย์ฝึกและ
อบรมเด็กและเยาวชน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.483	5	.297	2.186	.059
ภายในกลุ่ม	18.855	139	.136		
รวม	20.337	144			

Not Significant ($P > 0.05$)

สมมติฐานที่ 2

ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจ ตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจ ตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติกับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน โดยใช้วิธีการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจ ตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ ด้านการดำเนินการและการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ด้านการดำเนินการและการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจ ตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ ด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูและสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูและสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20

การหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างความรู้เกี่ยวกับมาตรฐาน
การปฏิบัติงานสถานพินิจ ตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ
กับทัศนะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติของตนเองกับเด็กและเยาวชน
ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

	ทัศนะ โดยรวม	ทัศนะด้านการดำเนินการ และการควบคุม	ทัศนะด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูและสงเคราะห์
ความรู้โดยรวม	0.361**.		
ความรู้ด้านการดำเนินการ และการควบคุม		0.213*.	
ความรู้ด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูและสงเคราะห์			0.370**

** Significant ($P < 0.01$)

* Significant ($P < 0.05$)

เนื่องจากเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจ ตามมาตรฐาน
ขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติสูง จะสามารถเข้าใจในหลักการ และแนวทางในการปฏิบัติงาน
พร้อมทั้งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการปฏิบัติงาน
สถานพินิจ ตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติน้อย สอดคล้องกับปฐิธา นิลสิน
(2541, น. 2) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ทัศนะของพนักงานคุมประพฤติต่อปัญหาและอุปสรรคใน
การทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมประพฤติ” พบว่า ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานบริการ
สังคมด้านตัวพนักงานคุมประพฤตินี้มีความสัมพันธ์กับทัศนะของพนักงานคุมประพฤติต่อปัญหา
และอุปสรรคในการทำงานบริการสังคม และสอดคล้องกับ ธีรพงศ์ พงษ์ศิริเดชา (2546, น. 120)
ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ทัศนะของเจ้าหน้าที่ต่อมาตรการการควบคุมและการแก้ไข ฟื้นฟูผู้ต้อง
ขัง : ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำกลางคลองเปรม” พบว่า ความรู้ ความเข้าใจด้านการปฏิบัติ การ
ควบคุมและการแก้ไข ฟื้นฟู พ.ร.บ. ราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 และระเบียบกรมราชทัณฑ์ด้านการควบ
คุมและการแก้ไข ฟื้นฟู วิธีการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์ โครงสร้างการบริหารของเรือน
จำที่ต่างกัน จะมีความสัมพันธ์กับทัศนะต่อมาตรการการควบคุมและการแก้ไข ฟื้นฟูผู้ต้องขัง

ส่วนที่ 6 ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงของ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนนี้ เป็นการศึกษาถึงทัศนะของผู้บริหารระดับสูงในเชิงนโยบาย เกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชน ทั้งนี้ได้กล่าวรวมถึง ปัญหา อุปสรรค ในการปฏิบัติงาน และแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานกับเด็กและเยาวชน โดยได้รับความกรุณาจากผู้บริหารระดับสูง จำนวน 3 ท่าน คือ นายไพศาล วิเชียรเกื้อ อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน นางวิมัย ศรีจันทร์หา ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน และ นายอาภาพงศ์ กฤตเวทิน ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน ซึ่งมีประเด็นที่สำคัญดังนี้

วิธีการปฏิบัติกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรม ด้านการดำเนินการ การควบคุมดูแล การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และการสงเคราะห์เด็กและเยาวชน

ผู้บริหารระดับสูงของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีความเห็นสอดคล้องกันว่า เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกฯ ต้องได้รับการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูและสงเคราะห์เป็นหลัก ซึ่งถือเป็นภารกิจหลักของกรมพินิจฯ อันเป็นไปตามหลักการของกฎหมายพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน และพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2534 ที่เน้นการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู มากกว่าการลงโทษแก่แคนทดแทน และเห็นสอดคล้องกันอีกว่าศูนย์ฝึกฯ ไม่ควรเน้นการควบคุมด้วยการใช้เครื่องพันธนาการ จำกัดอิสรภาพด้วยรั้วหรือกำแพง แต่ควรเน้นที่สภาพจิตใจ ปรับสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ให้เป็นธรรมชาติ ปรับสภาพความเป็นอยู่ให้สอดคล้องกับพัฒนาการของอายุ ตามมาตรฐานของเด็ก เพื่อปรับให้เด็กพ้นจากสาเหตุของการกระทำผิด ไม่หมกมุ่นกับสิ่งที่ไม่ดี เมื่อเด็กได้รับการปฏิบัติที่เป็นปกติ ตามสมควรที่จะได้รับ ก็จะทำให้การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูประสบความสำเร็จได้ง่าย โดยศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ควรใช้วิธีการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูด้วยการจัดการศึกษาวิชาสามัญ วิชาชีพ และเสริมสร้างจริยธรรม ศีลธรรม ให้การสงเคราะห์และติดตาม โดยใช้กระบวนการศึกษา วิเคราะห์ การจำแนกและวางแผนการบำบัดให้เหมาะสมกับสภาพความจำเป็นและความสามารถของเด็กและเยาวชนเป็นรายบุคคล ตลอดจนดำเนินการด้านกิจกรรมชุมชนและประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก

การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ควรเน้นในเรื่องของการจำแนกประเภท (Classification) คือ การนำข้อมูลของเด็กและเยาวชนมาศึกษาวิเคราะห์ และวางแผนการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูเป็น

รายบุคคลรวมทั้งกำหนดแนวทางบำบัด แก้ไขโดยคำนึงถึง การศึกษา การฝึกวิชาชีพ ความปลอดภัย ในการปฏิบัติงาน และกิจกรรมอื่น ๆ ที่จะช่วยให้เด็กและเยาวชนได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสม เมื่อรับเด็กเข้ามาจะต้องทำการจำแนกประเภทก่อน เพื่อให้ทราบถึงปัญหาทุกด้าน ทั้งครอบครัว เศรษฐกิจ การคบเพื่อน เพื่อหาสาเหตุแห่งการกระทำผิด เมื่อรู้ถึงสาเหตุจึงจะหาวิธีบำบัด แก้ไข พื้นฟูได้อย่างถูกต้องและตรงประเด็นกับแต่ละคน ไม่ใช่วิธีการเดียวกันหมด การปฏิบัติงาน จะมีลักษณะเชิงสหวิชาชีพในการจำแนก การกำหนดแผนการบำบัด แก้ไข พื้นฟู ติดตาม ประเมิน และสรุปรายงานผลเพื่อปรับแผนให้เหมาะสมกับเด็กและเยาวชนแต่ละราย

นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่าการบำบัด แก้ไข พื้นฟู ควรเน้นให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วม ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การตัดสินใจและการกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของศูนย์ฝึกฯ การให้ เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎเกณฑ์ของศูนย์จะทำให้การควบคุมดูแล และการบำบัด แก้ไข พื้นฟูทำได้ดีขึ้น เพราะกฎต่าง ๆ กำหนดด้วยเด็กและเยาวชนเอง จึงตรงตาม ความคิดและความต้องการของเด็ก อีกทั้งเด็กก็จะไม่รู้สึกกดดัน หรือถูกบังคับ นอกจากนี้เด็กจะ รู้สึกภาคภูมิใจว่า แนวคิดของตนเองได้รับความสนใจจากผู้ใหญ่ และนำไปเป็นกรอบในแนวทาง ปฏิบัติจริง ซึ่งจะทำให้เด็กได้ตระหนักถึงความสำคัญของความคิดตนเอง จะทำให้เค้าได้ปรับเปลี่ยน ความคิดและกระบวนทัศน์ภายในตน กลับตนเป็นคนดีและไม่กระทำผิดซ้ำ การที่เด็กมีความคิด อยากรเป็นคนดีด้วยตนเอง ไม่ใช่เพราะเจ้าหน้าที่บังคับ จะคงอยู่ต่อเนืองและยั่งยืนกว่า เมื่อกลับไป อยู่ในสังคมภายนอกที่ไม่มีเจ้าหน้าที่คอยควบคุมดูแล ก็จะไม่มีการกระทำผิดซ้ำ นอกจากนี้ศูนย์ฝึกฯ ต้องทำหน้าที่สนับสนุนความสามารถของเด็ก อย่างเช่น การร้องเพลง แสดงละคร การทำงาน สาธารณกุศล การวิ่งมาราธอน เราควรจะสนับสนุนเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนออกมาสู่โลก ภายนอกให้มาก ออกมาทำประโยชน์ให้กับชุมชน ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบำบัด แก้ไข พื้นฟู เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนมุมมอง และทัศนคติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติงานกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และแนวทางแก้ไข

ผู้บริหารระดับสูงของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีความเห็นสอดคล้องกันว่า เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกต้องได้รับการบำบัด แก้ไข พื้นฟูอย่างทั่วถึง การที่จะดำเนินการได้ อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพนั้น เจ้าหน้าที่จะต้องมีความรู้ ทักษะ ตลอดจนความชำนาญในการ บำบัด แก้ไข พื้นฟูในแต่ละสาขาวิชาชีพในลักษณะของผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ที่มิใช่รักเด็ก มีจิตวิทยา เปิดโอกาสให้เด็กกลับตนเป็นคนดี เจ้าหน้าที่จะต้องมองเด็กเหมือนลูกหลาน ไม่ใช่บุคคลที่มีคดีติดตัว

ต้องปฏิบัติต่อเด็กอย่างละมุนละม่อม มีใจเมตตา กรุณา ตลอดจนทำตัวให้เป็นพ่อแม่เด็กได้ยิ่งดี ปัญหาในการปฏิบัติงานเกิดขึ้นเนื่องจาก ในอดีตที่ผ่านมา หน่วยงานนี้ค่อนข้างเน้นไปในทางการควบคุมเด็กและเยาวชนที่มีปัญหาทางคดี มากกว่าการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู เพราะฉะนั้น การได้รับตำแหน่งและการกำหนดอัตราตำแหน่ง จะเน้นไปในทางควบคุมมากกว่าปริมาณเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ในด้านจิตวิทยาเด็ก ซึ่งในต่างประเทศจะเน้นให้มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ด้านการบำบัด แก้ไข มากกว่าเจ้าหน้าที่ควบคุม โดยการควบคุมจะใช้กลยุทธ์สมัยใหม่ เทคโนโลยีสมัยใหม่แทน เพื่อจะได้ลดเจ้าหน้าที่ด้านการควบคุมแล้วมาส่งเสริมทางด้านนักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยาหรือแพทย์ พยาบาล นั่นจึงจะตรงประเด็นกับภารกิจ แต่ในเมืองไทยการกำหนดอัตราตำแหน่งพัฒนาไปไม่ทันกับปัญหาเด็กและเยาวชน ซึ่งพัฒนาเร็วมาก ทำให้การกำหนดอัตราตำแหน่งไม่สอดคล้องกับภารกิจของงาน ฉะนั้นเด็กที่ควรจะได้รับบริการแก้ไข ฟื้นฟู ก็จะได้รับบริการไม่เต็มที่ตามเป้าหมายหลักของกรม ปัญหาคือ เจ้าหน้าที่ทั้งตำแหน่งและจำนวนไม่สอดคล้องกับภารกิจของกรม แนวทางแก้ไขคือ อาจฝึกอบรมพนักงานพินิจให้เป็นนักบำบัดหรือเป็นผู้ช่วยนักบำบัด ให้เจ้าหน้าที่ทุกคนมาทำงานบำบัดทั้งหมด แล้วในการควบคุมจะใช้ระบบรักษาความปลอดภัยของเอกชนเข้ามาดูแล เนื่องจากเรามีอัตรากำลังน้อย ไม่สามารถเพิ่มนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ ก็ควรเอาพนักงานพินิจมาเป็นผู้ช่วยนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ นักวิชาการ พยาบาล ในงานเบื้องต้นเพื่อที่จะเป็นทีมงานการบำบัด อาจจะช่วยในงานเอกสาร งานสันทนการ หรือการประสานงานกับบุคลากรภายนอก

นอกจากนี้ยังมีความเห็นสอดคล้องกันอีกว่า เจ้าหน้าที่ส่วนมากยังคงยึดติดอยู่ในกระบวนทัศน์เดิม คือ เน้นการควบคุม คิดว่าตนมีหน้าที่ในการควบคุมไม่ให้เด็กหนี เพราะถ้าเด็กหนี ตามระเบียบราชการถือว่าผิดวินัย ดังนั้น จะต้องมีการอบรม ปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ เพื่อให้มีการปรับเปลี่ยนแนวคิดและวิธีการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนในลักษณะที่ทันสมัยและเป็นสากล สอดรับกับแนวคิดและนโยบายของกรม ที่เน้นในด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูและสงเคราะห์มากกว่าการควบคุมเหมือนสมัยก่อน

ในด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู กรมอาจจะไม่ต้องรับภาระทำทุกอย่างทั้งหมด ปัจจุบันมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย สามารถใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการปฏิบัติงานได้ เช่น มีกฎหมายพระราชบัญญัติการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาภาคบังคับ ก็ควรจะให้เด็กได้รับตามนั้น ไม่ใช่รอจนพ้นโทษจากศูนย์ฝึกฯ แล้วถึงไปรับการศึกษาตามปกติ ซึ่งการให้การศึกษาจากในศูนย์ฝึกฯ ต้องยอมรับว่ากรมมีบุคลากรที่มีความสามารถที่จะให้การสอนน้อย ก็อาจแก้ไขโดยใช้เทคโนโลยีแบบโรงเรียนกวดวิชาที่เปิดทีวีใหญ่ ไม่จำเป็นต้องจ้างครูมาสอน ถ้าหน่วยวิชาชีพไหนที่ศูนย์ฝึกฯ ไม่มีการเรียนการสอน แต่หน่วยงานอื่นมี ก็สามารถส่งเด็กไปเรียนได้ ซึ่งกฎหมายก็เปิดช่องให้ไป

เรียนแบบเข้าไปเย็นกลับได้ ขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการของผู้อำนวยการศูนย์ฝึกฯ เป็นหลัก เพื่อให้เด็กที่อยู่สถานที่ควบคุมได้รับประโยชน์สูงสุด

ส่วนของระบบการจำแนก หลายศูนย์ฝึกฯ ยังปฏิบัติได้ไม่ดีเท่าที่ควร ปัญหาเนื่องจากบุคลากร เจ้าหน้าที่บางคนไม่คิดว่าการจำแนกจำเป็นต้องทำ เพราะทุกคนต่างคิดว่ามุมมองของตนเองสามารถเสนอความเห็นได้ โดยไม่ต้องรอการจำแนก ซึ่งตามระบบการจำแนกจะต้องมีกรรมการจำแนกเพื่อให้เกิดผลสูงสุด ปริมาณของเด็กต่อเจ้าหน้าที่ก็เป็นอีกปัญหาหนึ่ง สัดส่วนของเจ้าหน้าที่กับเด็กและเยาวชนควรจะมีจำนวนที่เหมาะสม เพื่อให้การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูมีประสิทธิภาพ

นอกจากกรมจะมีหลักสูตรการฝึกอบรมของแต่ละสาขาวิชาชีพแล้ว ควรจะมีการฝึกอบรมเชิงบริหารในการขึ้นเป็นหัวหน้ากลุ่มงาน หัวหน้าฝ่าย ควรจะมีหลักสูตรของแต่ละตำแหน่งด้วย และหลักสูตรสำหรับผู้ที่จะเป็นผู้อำนวยการก็ต้องมีหลักสูตร เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่ตำแหน่ง ให้เป็นมาตรฐานและระบบสากล จะได้มีแนวทางในการทำงานที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันเนื่องจากปัญหาของผู้บังคับการก็เป็นอีกปัญหาหนึ่ง คือ ผู้อำนวยการแต่ละแห่งไม่สามารถรวมบุคลากรในหน่วยงานให้เป็นหนึ่งเดียวได้ การเข้าสู่ตำแหน่งของผู้อำนวยการยังไม่พร้อม หลาย ๆ คนยังไม่อยู่ในภาวะที่จะเป็นผู้บังคับบัญชาอย่างแท้จริงได้ สิ่งที่ต้องทำคือ ให้การอบรมก่อนที่จะเข้าสู่ตำแหน่งผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการจะวางตัวอย่างไร จะทำอย่างไรจึงจะรวมลูกน้องให้เป็นหนึ่งเดียวได้อันนี้ต้องใช้ความสามารถส่วนตัว แต่ก็ควรได้รับการอบรมเพิ่มเติม อย่างน้อยจะต้องปลูกจิตสำนึกของผู้อำนวยการให้ได้ก่อน ให้ผู้อำนวยการเป็นตัวนำจิตสำนึกที่ลงไปสู่บุคลากรในหน่วยงาน จะต้องสร้างศูนย์รวมของเจ้าหน้าที่ให้ได้ สร้างพลังร่วม จุดมุ่งหมายที่ทุกคนในหน่วยงานจะต้องไปให้ได้ นั่นคือ การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และสงเคราะห์เด็กและเยาวชน เพื่อให้กลับตนเป็นคนดี ไม่กระทำความผิดซ้ำ

การเพิ่มประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานกับเด็กและเยาวชน

ปัญหาเด็กและเยาวชนมีทุกยุคทุกสมัย ทุกประเทศ เป็นสัจธรรม แต่ว่าแต่ละประเทศจะคิดค้นวิธีการแก้ไขอย่างไร ขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐ จะต้องชัดเจน จริงจัง การปฏิบัติงานจะสำเร็จได้จะต้องได้รับการสนับสนุน 4 m กับ 1 tec คือ ด้านอัตรากำลัง (Man) งบประมาณ (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) เทคนิคการจัดการ (Management) และเทคโนโลยี (Technology) แต่เนื่องจากการบริหารจัดการด้านอัตรากำลัง งบประมาณ วัสดุครุภัณฑ์ และเทคโนโลยีนั้น กรมพินิจต้องพึ่งรัฐ ตรงนี้เป็นปัจจัยที่จำกัด กรมจะพึ่งตนเองได้เฉพาะเรื่องเทคนิคการจัดการ คือ เทคนิคในการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และสงเคราะห์เด็ก อันนี้เป็นภารกิจหลักของกรม ซึ่งในหลักการของการจัด

การจะต้องมีการวิจัยมาก ๆ จึงจะสามารถคิดผลิตวิธีการบำบัด แก๊ซ พิ้นฟูที่สมประสงค์ที่สุด แต่ราชการไทยยังอ่อนเรื่องงานวิจัยและไม่มียกสนับสนุน เมื่อไม่มีการวิเคราะห์วิจัย ก็ไม่สามารถได้วิธีการจัดการปัญหาเด็กและเยาวชนที่มีคดีได้อย่างสัมฤทธิ์ผลเท่าใดนัก ซึ่งเรื่องเหล่านี้เจ้าหน้าที่ที่เป็นภาคบริหาร (organization unit) และเจ้าหน้าที่ภาคปฏิบัติการ (operation unit) ต้องทำทั้งคู่ขนานกันไป เพื่อให้ได้มาซึ่งวิธีการบำบัด แก๊ซ เด็กและเยาวชนที่ได้ผล แปลกใหม่ และไม่น่าเบื่อหน่าย

ผู้บริหารระดับสูงของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีความเห็นสอดคล้องกันเป็นอย่างยิ่งว่า กรมจะต้องพัฒนาบุคลากร ควบคู่ไปกับการปรับโครงสร้างงาน ซึ่งขณะนี้กรมได้เริ่มทำไปบ้างแล้ว ในเรื่องเจตคติของเจ้าหน้าที่ที่มีต่อเด็กและเยาวชน ว่าจะต้องดูแลอย่างไร ดูแลด้วยจิตใจอย่างไร จะต้องดูแลด้วยความเมตตา มีความรักและความเข้าใจ ไม่ใช่มีเจตคติว่าเด็กเป็นอาชญากร และจะต้องมีเจตคติตรงกันว่าเด็กไม่ใช่ผู้ใหญ่ ฉะนั้น การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนทั้งการดูแลและบำบัด แก๊ซ พิ้นฟูต้องไม่ใช้วิธีการของเรือนจำ เพราะว่าเด็กก็คือเด็ก เด็กย่อมทำผิดพลาดได้ เพราะวุฒิภาวะยังน้อย และเด็กย่อมแก้ไขได้ เมื่อกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีหน้าที่ในการบำบัด แก๊ซ พิ้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ก็จะต้องทำให้ได้ จึงจะสำเร็จตามเป้าหมายของกรม ผู้บริหารท่านหนึ่งมีความเห็นว่า จะต้องเริ่มจากเจ้าหน้าที่ใหม่ ๆ ที่เข้ามา สร้างทัศนคติที่ดี และพยายามที่จะให้คงทัศนคติที่ดีเหล่านั้นไว้ให้ได้

เจ้าหน้าที่จะต้องมีความรู้ทางด้านจิตวิทยาเด็ก สุขภาพอนามัย พัฒนาการ สังคมศาสตร์ด้านครอบครัวเด็กและเยาวชนให้มาก ควรจะมีการอบรมและให้ความรู้ในเรื่องของการดูแลเด็ก อย่างน้อยทุกคนที่เข้ามาต้องรู้ว่ากระบวนการสำหรับเด็กคืออะไร จุดมุ่งหมายปลายทางของกระบวนการนี้คืออะไร เพื่อที่เราทุกคนจะได้เข้าใจจุดมุ่งหมายเดียวกัน มีแนวความคิดร่วมกัน มีการพัฒนาและการฝึกอบรมเพิ่มเติมความรู้อย่างเป็นระบบ เจ้าหน้าที่จะต้องมีความรู้ ทักษะ ตลอดจนความชำนาญในการบำบัด แก๊ซ พิ้นฟูในแต่ละสาขาวิชาชีพในลักษณะของผู้เชี่ยวชาญ มีหลักสูตรในการฝึกอบรมแต่ละสาขาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ให้ทุกสายงานได้ฝึกอบรมเพิ่มเติมความรู้เสมอเหมือนกัน

การพัฒนาการปฏิบัติงานโดยร่วมมือกับองค์กรอื่นก็เป็นสิ่งสำคัญ ในปัจจุบันกรมมีข้อตกลงความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ คือ 1) หน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการซึ่งดำเนินงานด้านการจัดการเรียนการสอนทั้งสายสามัญ สายอาชีพ และการศึกษาตามอัธยาศัยตามความต้องการของผู้เรียน รวมถึงการอำนวยความสะดวกในการโอนย้ายสถานศึกษาและกรณีเด็กและเยาวชนได้รับการปล่อยก่อนกำหนดหรือตามกำหนด 2) หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ดำเนินการในด้านการตรวจทางกายและจิตหรืออื่น ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการประมวลข้อเท็จจริงในการเสนอความเห็นต่อศาล และจัดให้มีการบำบัดรักษา หรือฟื้นฟูสมรรถภาพทางการ

แพทย์แก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ ที่เพียงพอ รวมถึงจัดให้มีระบบการส่งต่อเด็กและเยาวชนที่เจ็บป่วย 3) หน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมในด้านการพัฒนาฝีมือแรงงานให้กับเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับเตรียมพร้อมก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานในสาขาอาชีพต่าง ๆ ตามความต้องการของตลาดแรงงานและตรงกับความต้องการของเด็กและเยาวชน พร้อมให้บริการจัดหางานหรือส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ รวมทั้งจัดหาที่พักชั่วคราวหรือประจำแก่เด็กและเยาวชนที่ไม่มีครอบครัวที่จะดูแลหลังจากที่ได้ถูกปล่อยตัวกลับคืนสู่สังคม 4) หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมเด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ ให้มีความสามารถประกอบอาชีพทางการเกษตรตามความถนัดที่สามารถนำไปประกอบอาชีพอิสระที่สอดคล้องกับสภาพถิ่นที่อยู่ของเด็กและเยาวชน อาทิ การเลี้ยงสัตว์น้ำหรือการเพาะปลูกอย่างมีคุณภาพ ซึ่งผู้บริหารมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ควรจัดให้เกิดการประสานความร่วมมือหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน และอื่น ๆ นอกเหนือจากหน่วยงานเครือข่ายความร่วมมือตามข้อตกลงความร่วมมือในระดับพื้นที่ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ บำบัด แก้ไข พื้นฟูและสงเคราะห์เด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ ทั้งในระหว่างการควบคุมดูแลและหลังพ้นจากการควบคุมดูแลของสถานพินิจฯ เพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถกลับตนเป็นพลเมืองดีและไม่หวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก เช่น มหาวิทยาลัย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฯลฯ

ส่วนที่ 7 การอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ทัศนะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน” พบประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

ความรู้ในการปฏิบัติกับเด็กและเยาวชน ตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ด้านการดำเนินการและการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดอยู่ในระดับปานกลาง และมีความรู้ด้านการบำบัด แก้ไข พื้นฟู และสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดอยู่ในระดับสูง แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่เข้าใจแนวทางการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนในกระบวนการยุติธรรม และวิธีการบำบัด แก้ไข พื้นฟูเป็นอย่างดี ซึ่งเป็นไปตามประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่องมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ และการดำเนินการตามข้อตกลงความร่วมมือการให้ความช่วยเหลือ

เด็กและเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2545 โดยมีข้อกำหนดให้เจ้าหน้าที่ทุกระดับของสถานพินิจและศูนย์ฝึกและอบรม มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจภายใต้มาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติและข้อตกลงความร่วมมือการให้ความช่วยเหลือเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ด้วยการจัดอบรมข้าราชการและลูกจ้างทุกคนภายใน 3 ปี นับแต่วันประกาศ เพื่อเป็นหลักประกันการทำงานและความรับผิดชอบได้อย่างสัมฤทธิ์ผล โดยเฉพาะการอบรมด้านจิตวิทยาเด็ก สวัสดิภาพเด็ก มาตรฐานสากล บรรทัดฐานของสิทธิมนุษยชนและสิทธิเด็ก สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมศักยภาพ (SWOT) ของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พบว่า บุคลากรของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์และความชำนาญเฉพาะด้าน

ด้านการดำเนินการและการควบคุมดูแล พบว่า เจ้าหน้าที่เข้าใจถึงปรัชญาในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด ที่นำมาของ 2 สำนักมาประยุกต์ใช้คือ สำนักดั้งเดิมหรือสำนักคลาสสิก (Classical School) สำนักนี้เน้นการปฏิบัติในทางการลงโทษผู้กระทำผิดด้วยวิธีการรวดเร็ว แน่นนอน และเหมาะสมกับความผิด เพื่อเป็นการยับยั้งการกระทำผิดที่จะเกิดขึ้น และสำนักปฏิฐานนิยม (Positive School) ซึ่งสำนักนี้มุ่งเน้นไปที่วิธีการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในการแก้ไขหรือปรับปรุงพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนให้กลับตนเป็นคนดีและอยู่ในสังคมได้อย่างไม่กระทำผิดซ้ำอีก และแสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ทราบว่าคุณยฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อให้เป็นสถานที่ที่รับเด็กและเยาวชนเข้ารับการฝึกอบรมตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล ว่ากระทำความผิดและสมควรถูกควบคุมตัวไว้เพื่อการฝึกอบรม ดังนั้นเพื่อให้การควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนดังกล่าวสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน และสอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บทด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย รวมทั้งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กหรือข้อกำหนดอื่น ๆ ขององค์การสหประชาชาติที่ประเทศไทยได้ให้การรับรอง จึงกำหนดให้มีแนวทางการปฏิบัติงานของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติพ.ศ. 2545 โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้ (1) ควบคุมดูแลเด็กและเยาวชน ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล โดยจัดให้เด็กและเยาวชนได้มีที่อยู่อาศัย กินอยู่หลับนอนและมีปัจจัยจำเป็นแก่การดำรงชีวิต เหมาะสมตามเพศ วัยสภาพทางร่างกาย จิตใจ หรือสติปัญญา และความประพฤติของเด็กหรือเยาวชน (2) ดำเนินการจัดการศึกษาอบรมและฝึกวิชาชีพตามความถนัด ความสนใจให้สอดคล้องตามแผนการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และแผนการดำเนินชีวิตภายหลังปล่อย (3) จัดให้มีการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูและสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดซึ่งถูกควบคุมตัวตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล โดยให้สอดคล้องกับแผนการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูเด็กหรือเยาวชนแต่ละราย (4) ประสานการบำบัด แก้ไขและสงเคราะห์ เพื่อรับรองภารกิจความร่วมมือ

ในกระบวนการบำบัด แก๊ว ไช เด็กและเยาวชนระหว่างศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนกับส่วนราชการ หรือภาคเอกชนอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารจัดการภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ บุคลากรทุกคนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชนและการปกป้องคุ้มครอง และจะต้องคำนึงถึงประโยชน์ของเด็กและเยาวชนเป็นสำคัญ (Child Welfare Center)

ในด้านการบำบัด แก๊ว ไช พ้นฟูและสงเคราะห์ เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ทราบว่ามิวัตุประสงค์เพื่อเป็นการแก้ไขความประพฤติที่เสียหายของเด็กและเยาวชน และเสริมสร้างศักยภาพเพื่อให้สามารถปฏิบัติตนในทางสร้างสรรค์และปฏิบัติตามกฎหมาย ภายหลังจากที่ได้รับการปล่อยตัวไปแล้ว การจัดกิจกรรมบำบัด แก๊ว ไช พ้นฟูจะจัดให้ตามความจำเป็นของเด็กและเยาวชนแต่ละราย และจัดให้มีการแนะนำด้านการดำเนินชีวิตซึ่งเป็นการฝึกอบรมด้านสังคม โดยจัดให้มีการฝึกระเบียบวินัยในการดำเนินชีวิตในสังคมสำหรับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดซึ่งมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือยังไม่เท่าทันสังคม ซึ่งจะช่วยให้เด็กและเยาวชนปรับปรุงวิธีการคิดและทัศนคติที่มีต่อการดำเนินชีวิตได้ดีขึ้น การฝึกอบรมแบ่งออกเป็น 3 ขั้นคือ ขั้นการปฐมนิเทศ (Orientation Stage) ขั้นการฝึกอบรม (Intermediate Stage) และขั้นเตรียมการก่อนปล่อย (Pre-release Stage) ก็เพื่อประโยชน์ 2 ด้านคือ ด้านการบำบัด แก๊ว ไช พ้นฟูซึ่งสามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่เด็กและเยาวชนได้อย่างเหมาะสมมากขึ้น และด้านการบริหารจัดการในเรื่องความเสี่ยงในการควบคุมดูแล โดยทั้ง 2 ส่วนนี้จะต้องสอดคล้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งระดับความเสี่ยงสูง เรียกว่า ขั้นการปฐมนิเทศ ระดับความเสี่ยงปานกลาง เรียกว่า ขั้นการฝึกอบรม และระดับความเสี่ยงต่ำ เรียกว่า ขั้นเตรียมการก่อนปล่อย การจัดระบบแบบนี้เพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงการลดระดับความเสี่ยงเพื่อให้เกิดความเชื่อใจหรือไว้วางใจมากขึ้นโดยเฉพาะกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานซึ่งจะเกี่ยวเนื่องไปถึงการจัดระดับการควบคุมดูแลหรือการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน โดยการจัดกลุ่มเด็กและเยาวชนตามระดับความเสี่ยงหรือตามกลุ่มซึ่งได้จัดตามขั้น และจะเป็นการแบ่งวิธีการบำบัด แก๊ว ไช พ้นฟู และป้องกันการสับสนในการจัดกิจกรรมให้แก่เด็กและเยาวชนในแต่ละขั้นตอน

อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ยังไม่ทราบว่า เด็กหรือเยาวชนมีสิทธิได้รับการเยี่ยมได้วันละหนึ่งครั้ง ๆ ละไม่น้อยกว่า 20 นาที ในวันที่กำหนดให้มีการเยี่ยม แม้ว่าศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจะมีการติดประกาศกฎระเบียบในการเยี่ยมไว้อย่างชัดเจนก็ตาม อาจเนื่องจากว่าในทางปฏิบัติเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดูแลเรื่องการเยี่ยม จะไม่ได้กำหนดเวลาเยี่ยมที่ชัดเจนและแน่นอน แต่คำนึงถึงจำนวนผู้ปกครองที่เข้าเยี่ยมและความเหมาะสม โดยไม่ให้กระทบต่อระบบการจัดกิจกรรมบำบัด แก๊ว ไช พ้นฟู การศึกษา การฝึกวิชาชีพของเด็กและเยาวชน หากวันใดที่มีผู้ปกครองมาเยี่ยมน้อย เจ้าหน้าที่ก็จะไม่เคร่งครัดในเรื่องของเวลามากนัก เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้

มีเวลาพบปะพูดคุยกับผู้ปกครองอย่างเต็มที่ เพราะผู้ปกครองบางท่านเดินทางมาจากต่างจังหวัด บางท่านต้องลงานเพื่อมาเยี่ยมบุตรหลาน จึงอยากใช้เวลากับเด็กและเยาวชนให้นานที่สุด ใน ขณะเดียวกัน วันที่มีผู้ปกครองมาเยี่ยมเด็กและเยาวชนเป็นจำนวนมาก ก็จำเป็นต้องปรับเวลาให้ เหมาะสม เนื่องจากศูนย์ฝึกและอบรมจำกัดวันเวลาและสถานที่ในการเยี่ยม ประกอบกับเด็กและ เยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมมีจำนวนมาก อาจทำให้ผู้ปกครองต้องรอนานและเกินเวลาที่กำหนด เยี่ยมได้ และเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ยังไม่ทราบว่า แผนการบำบัด แก่ไข พ้นฟูเด็กเยาวชนจะต้องแล้ว เสร็จภายในระยะเวลา 1 เดือน และไม่ทราบว่าเด็กและเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาให้การฝึก และอบรม มีระยเวลาน้อยกว่า 6 เดือน ให้ใช้แผนการบำบัด แก่ไข พ้นฟูระยะสั้น อาจเนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นพนักงานพินิจและนักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพ ซึ่งไม่มีหน้าที่ความ รับผิดชอบในการวางแผนการบำบัด แก่ไข พ้นฟูเด็กและเยาวชน เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ในการวางแผน การบำบัด แก่ไข พ้นฟู คือนักจิตวิทยา โดยการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ สังเกตพฤติกรรม รายงานการจำแนกเด็กและเยาวชน คำพิพากษาที่ให้เด็กและเยาวชนรับการฝึกอบรม ความต้องการ ความถนัดทางวิชาชีพ และการวางแผนการดำเนินชีวิตภายหลังปล่อยเด็กและเยาวชน มาศึกษา วิเคราะห์และจัดทำแผนการบำบัด แก่ไข พ้นฟู จากนั้นจึงเสนอให้แก่ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรม เพื่อมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติ

ทัศนะของเจ้าหน้าที่ต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชน ตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน สถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ

ด้านการดำเนินการและการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนะต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและ เยาวชนตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ ด้านการดำเนินการและการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.69$) โดยเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดควรได้รับการปฏิบัติที่ แตกต่างจากผู้ใหญ่ที่กระทำผิด ซึ่งมีทัศนะตรงกับผู้บริหารระดับสูงของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและ เยาวชนที่เห็นว่า การดูแลเด็กและเยาวชนจะต้องดูแลด้วยความเมตตา มีความรักและความเข้าใจ ไม่ใช่มีเจตคติว่าเด็กเป็นอาชญากร และจะต้องมีเจตคติตรงกันว่าเด็กไม่ใช่ผู้ใหญ่ ฉะนั้น การปฏิบัติ ต่อเด็กและเยาวชนทั้งการดูแล บำบัด แก่ไข พ้นฟูต้องไม่ใช้วิธีการของเรือนจำ ทัศนะดังกล่าว สอดคล้องกับวิธีการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่นานาชาติอารยประเทศ รวมทั้งประเทศไทยนำมา ปฏิบัติคือ ให้มีการแยกกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนกระทำผิดออกจากกระบวนการ

การยุติธรรมสำหรับผู้ใหญ่โดยเด็ดขาด และมีการแยกสถานที่ควบคุมเด็กและเยาวชนต่างหากจากเรือนจำหรือราชทัณฑ์ (จำเริญ แก้ววัชร, 2546, น. 2) สำหรับการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชน ควรเป็นไปเพื่อการบำบัด แก้ไข พื้นฟูมากกว่าการมุ่งลงโทษ ซึ่งมีทัศนคติตรงกับผู้บริหารระดับสูงของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่เห็นว่า เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนต้องได้รับการบำบัด แก้ไข พื้นฟูและสงเคราะห์เป็นหลัก ซึ่งถือเป็นภารกิจหลักของกรมพินิจฯ อันเป็นไปตามหลักการของกฎหมายพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน และพระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2534 ที่เน้นการบำบัด แก้ไข พื้นฟู มากกว่าการลงโทษแก้แค้นทดแทน ทั้งนี้เห็นว่าเด็กและเยาวชนยังมีความอ่อนด้อยทางสติปัญญาและความรู้สึกรับผิดชอบ เนื่องจากยังเยาว์วัยและอาจจะแก้ไข เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ด้วยการอบรมบ่มนิสัยให้กลับเป็นคนดีได้ไม่ยาก (จำเริญ แก้ววัชร, 2546, น. 2) สอดคล้องกับบทบาทของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ที่มีภารกิจในการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่ศาลสั่งให้ฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในเรื่องความเป็นอยู่ (การกินอยู่หลับนอน) ตลอดจนการเสริมสร้างพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยจัดอบรมให้ความรู้ทั้งวิชาสามัญและวิชาชีพ ตลอดจนการอบรมนิสัยกล่อมเกลাজิตใจให้กลับตนเป็นพลเมืองดี ให้การรักษาพยาบาลยามเจ็บป่วย การจัดนันทนาการเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต ตลอดจนการดำเนินการสงเคราะห์ภายหลังปล่อยตัว ดังนั้น การดำเนินงานโดยทั่วไปของศูนย์ฝึกและอบรมจึงเป็นรูปแบบของบ้านผสมโรงเรียน โดยในศูนย์ฝึกและอบรมจะมีพ่อบ้านแม่บ้านทำหน้าที่คอยให้การดูแลเอาใจใส่ให้เด็กได้รับความอบอุ่น มีนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ และพยาบาลซึ่งร่วมกันทำหน้าที่ในการบำบัด แก้ไข พื้นฟูเด็กและเยาวชน นอกจากนี้ ยังมีครูผู้สอนซึ่งทำหน้าที่สอนวิชาสามัญ วิชาชีพ และการส่งเสริมสุขภาพพลานามัยและจริยธรรมให้แก่เด็ก

แต่อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่ของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนยังมีความไม่แน่ใจว่ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับในปัจจุบัน มีความเหมาะสมในการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชน อาจเนื่องจาก วิธีการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนในปัจจุบันเน้นการบำบัด แก้ไข พื้นฟู มากกว่าการควบคุม จึงมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินงาน แต่มิได้มีการปรับเปลี่ยนกฎหมาย ระเบียบ ต่าง ๆ ตามด้วย ซึ่งกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับบางอย่างยังไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน การปฏิบัติงานในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนต้องใช้กฎ ระเบียบ ข้อบังคับเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เมื่อเจ้าหน้าที่ยึดกฎ ระเบียบโดยเคร่งครัดจะทำให้ขาดความยืดหยุ่นในการทำงาน เจ้าหน้าที่จะไม่กล้าคิดหรือดำเนินการใด ๆ ที่ขัดแย้งกับกฎ ระเบียบที่มีอยู่ เพราะเกรงว่าจะได้รับการลงโทษทางวินัย ซึ่งเป็นอุปสรรคอย่างมากในการพัฒนาการปฏิบัติงานในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน สอดคล้องกับความเห็นของอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่ว่า

“เจ้าหน้าที่คิดว่ามีหน้าที่ควบคุมเฝ้าเด็กไม่ให้เด็กหนี เพราะถ้าเด็กหนี ระเบียบราชการถือว่าผิดวินัย นี่คืออุปสรรคอันใหญ่หลวง เจ้าหน้าที่จะไม่มีแก้ไขคิดหาวิธีการบำบัด แก้ไขอะไร เพราะแม้แต่พระวอย์ระเบียบเป็นหลัก ไม่ยึดวิธีการหรือวัตถุประสงค์เป็นหลัก”

ด้านการบำบัด แก้ไข พื้นฟู และสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการปฏิบัติงานของตนเองกับเด็กและเยาวชน ตามมาตรฐานการปฏิบัติงานสถานพินิจตามมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ ด้านการบำบัด แก้ไข พื้นฟู และสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.77$) โดยเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยว่า การฝึกอบรมวิชาชีพ ช่วยให้เกิดทักษะและเป็นแนวทางในการประกอบวิชาชีพภายหลังปล่อยได้ ซึ่งศูนย์ฝึกและอบรมได้มีหลักสูตรวิชาชีพหลากหลาย เช่น ช่างยนต์ ช่างปูน การเชื่อมไฟฟ้า การเดินสายไฟ ฯลฯ โดยจะใช้หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และหลักสูตรของสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นหลัก เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้พัฒนาศักยภาพและฝึกความชำนาญทางด้านวิชาชีพให้มากขึ้น มองเห็นถึงความสำคัญในการใช้แรงงานและงานด้านอุตสาหกรรม อีกทั้งยังเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต ทั้งนี้การคัดเลือกหลักสูตรควรคำนึงถึงสภาพของท้องถิ่นและความต้องการของตลาดในท้องถิ่น เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน หรือผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น (หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์)

ในด้านการบำบัด แก้ไข พื้นฟู และสงเคราะห์ ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยว่า การวางแผนการบำบัด แก้ไข พื้นฟู ช่วยให้การแก้ไขเด็กและเยาวชนได้ตรงตามสภาพปัญหาและความจำเป็น เนื่องจากการบำบัด แก้ไข พื้นฟู จำเป็นจะต้องมีกระบวนการศึกษา วิเคราะห์ การจำแนกเพื่อหาสาเหตุการกระทำผิด แล้วจึงนำมาวางแผนการบำบัด การวางแผนจะทำให้สามารถจัดโปรแกรมบำบัดได้เหมาะสมกับระยะเวลาการฝึกอบรมที่แตกต่างและเงื่อนไขของเด็กและเยาวชนแต่ละรายที่ได้จากผลการจำแนกประเภท ดังนั้น การจำแนกประเภทจึงถือเป็นกิจกรรมหลักในการบำบัด แก้ไข พื้นฟู และเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติกับเด็กและเยาวชน เพราะการจำแนกประเภท เป็นการนำข้อมูลของเด็กและเยาวชนมาศึกษาวิเคราะห์ และวางแผนการบำบัด แก้ไข พื้นฟูเป็นรายบุคคล รวมทั้งกำหนดแนวทางบำบัด แก้ไขโดยคำนึงถึง การศึกษา การฝึกวิชาชีพ ความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน และกิจกรรมอื่น ๆ ที่จะช่วยให้เด็กและเยาวชนได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสม ซึ่งมีทัศนคติตรงกับผู้บริหารระดับสูงของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่เห็นว่า การบำบัด แก้ไข พื้นฟู ควรเน้นในเรื่องของการจำแนกประเภท (Classification) เมื่อรับเด็กเข้ามาจะต้องทำการจำแนกประเภทก่อน เพื่อให้ทราบถึงปัญหาทุกด้าน ทั้งครอบครัว เศรษฐกิจ การคบเพื่อน เพื่อหาสาเหตุแห่งการกระทำผิด เมื่อรู้ถึงสาเหตุจึงจะมาวิเคราะห์หาวิธีบำบัด แก้ไข พื้นฟูได้อย่าง

ถูกต้องและตรงประเด็นกับแต่ละคน ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยว่า การปฐมนิเทศช่วยให้เด็กและเยาวชนเข้าใจวิธีการดำเนินงานของศูนย์ฝึกฯ และปรับตัวได้ดี อาจเนื่องจากว่า กิจกรรมในขั้นตอนของการปฐมนิเทศ เช่น การอบรมด้านการดำเนินชีวิตตามสภาพความเป็นอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ, การตรวจสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิต, การอบรมด้านระเบียบวินัยและการฝึกปฏิบัติ, การอบรมเกี่ยวกับเรื่องสิทธิและหน้าที่ของเด็กและเยาวชนในระหว่างเข้ารับการฝึกและอบรม ฯลฯ ทำให้เด็กและเยาวชนเข้าใจวิธีการดำเนินในศูนย์ฝึกและอบรม สามารถปรับตัวและมีความพร้อมที่จะเข้ารับการอบรม และเห็นด้วยว่า การฝึกอบรมด้านศีลธรรม จริยธรรม ช่วยให้เกิดกัลปสันเป็นคนที่ดีได้ เนื่องจากการฝึกอบรมด้านศีลธรรม จริยธรรมช่วยฟื้นฟูสภาพจิตใจ และทำให้เกิดความรู้สึกนึกคิดที่จะกลับตนเป็นคนดี โดยการปลูกฝังทัศนคติและค่านิยมที่ถูกต้องด้วยกิจกรรมต่าง ๆ แก่เด็กและเยาวชน จะทำให้เด็กและเยาวชนเกิดความสำนึก กลับตนเป็นคนดีและไม่กระทำความผิดซ้ำ พร้อมทั้งควรให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการบำบัด แก่ไข พ้นฟู เนื่องจากเด็กและเยาวชนจะอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเพียงชั่วขณะหนึ่งเท่านั้น แต่ครอบครัวเป็นสถาบันหลักในการอบรมขัดเกลา (Socialization) เด็กและเยาวชน ประกอบกับภายหลังปล่อยเด็กและเยาวชนจะต้องกลับไปอยู่กับครอบครัวตามเดิม ฉะนั้นครอบครัวควรเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการบำบัด แก่ไข พ้นฟู เพื่อให้การบำบัดมีประสิทธิภาพสูงสุด และเป็นการเตรียมความพร้อมทั้งของเด็กและเยาวชนในด้านการปรับตัวเข้าสู่สังคมภายนอก และเตรียมความพร้อมของครอบครัวในด้านวิธีการดูแลเด็กและเยาวชน และส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยว่า ควรให้องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมบำบัด แก่ไข พ้นฟู เนื่องจาก การบำบัด แก่ไข พ้นฟูอย่างมีประสิทธิภาพและมีผลระยะยาว จำเป็นจะต้องอาศัยความร่วมมือในลักษณะบูรณาการจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนได้มีกลุ่มงานประสานกิจกรรมชุมชน เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการประสานชุมชน ขยายและแสวงหาเครือข่ายความร่วมมือด้านทรัพยากรและความรู้ทางวิชาการในการบำบัด แก่ไข พ้นฟูเด็กและเยาวชน สนับสนุนให้คำปรึกษาแนะนำด้านเด็กและเยาวชน ครอบครัว รวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลแก่ประชาชนทั่วไป หน่วยงานความร่วมมือและองค์กรอื่น ซึ่งการประสานความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ถือว่าเป็นการแก้ไขปัญหาแบบองค์รวมที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เมื่อเด็กและเยาวชนได้รับการปล่อยตัว ศูนย์ฝึกและอบรมควรให้การสงเคราะห์ด้านการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อภายหลังปล่อย เพื่อเป็นการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ โดยทำให้เด็กและเยาวชนมีเป้าหมายและแนวทางในการดำเนินชีวิต สามารถมองเห็นอนาคตของตนเอง ไม่มีเวลาว่างที่จะไปมั่วสุมกับกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม และยังเป็นการเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง (self-esteem)

ในด้านการลงโทษเด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยว่า การลงโทษเด็กและเยาวชนที่ฝ่าฝืนกฎระเบียบ ควรเป็นไปเพื่อการปรับพฤติกรรมมิใช่การแก้แค้นทดแทน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่เข้าใจแนวทางการปฏิบัติงานของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนว่าในการพิจารณาลงโทษจะต้องคำนึงถึงสวัสดิภาพและอนาคตของเด็กและเยาวชนยิ่งกว่าการลงโทษ คำนึงถึงประโยชน์ในการบำบัด แก้ไขและฟื้นฟูเด็กและเยาวชน และจะต้องคำนึงถึงบุคลิกลักษณะ สุขภาพ และภาวะแห่งจิตของเด็กและเยาวชนที่แตกต่างกันด้วย แต่อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่ยังมีความไม่แน่ใจว่า การใช้วิธีรุนแรงในการลงโทษ สามารถหยุดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้ อาจเนื่องจากว่า ในบางกรณีที่เด็กและเยาวชนก่อเหตุรุนแรง การใช้วิธีที่นุ่มนวลไม่สามารถแก้ไขพฤติกรรมนั้นได้อย่างทันท่วงที แต่การใช้ความรุนแรงสามารถหยุดพฤติกรรมนั้นได้อย่างเห็นผลมากกว่า ทั้งนี้การใช้วิธีรุนแรงในการลงโทษ เป็นเพียงวิธีที่ใช้ระงับไม่ให้เกิดเหตุบานปลาย ซึ่งหลังจากเหตุการณ์รุนแรงยุติแล้ว ควรใช้การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างแท้จริง

แนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่

ด้านการดำเนินการและการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

1. ผู้บริหารควรชี้แจงนโยบายของกรมและแนวทางการปฏิบัติงานภายในศูนย์ฝึกฯ แก่เจ้าหน้าที่ให้ชัดเจน เพื่อให้เจ้าหน้าที่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเองและปฏิบัติงานไปในรูปแบบเดียวกัน มีแผนงานหรือระบบงานที่ชัดเจน และจัดอบรมเสริมความรู้ ความเข้าใจในการควบคุมดูแลดูแลเด็กและเยาวชนให้เจ้าหน้าที่ทุกตำแหน่ง ปลูกจิตสำนึกที่ดีในการดูแลเด็กและเยาวชน ให้มีความรัก ความเมตตา และปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนเหมือนลูกหลานของตนเอง
2. เนื่องจากการปฏิบัติงานเป็นการปฏิบัติงานกับเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการหลบหนีหรือทำร้ายเจ้าหน้าที่ จึงควรมีการให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ทุกตำแหน่งในการมีส่วนร่วมพิจารณาความผิดของเด็กและเยาวชน และให้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการกระทำผิด
3. ควรจัดการดำเนินการให้เหมือนบริษัทรักษาความปลอดภัย โดยมีหัวหน้าควบคุมดูแลและประชุมเตรียมความพร้อมทุกวัน อีกทั้งก่อนที่จะผลัดเปลี่ยนเวรยาม ควรมีการสั่งการโดยหัวหน้าทุกครั้ง และมีบทลงโทษหรือการให้คุณประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม
4. จัดกิจกรรมร่วมระหว่างเจ้าหน้าที่กับเด็กและเยาวชนเป็นประจำ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน
5. มีการตรวจมาตรฐานการดำเนินการและการควบคุมดูแลเด็กอย่างสม่ำเสมอ

6. กำหนดจำนวนเด็กและเยาวชนที่รับได้ให้สอดคล้องกับสถานที่และอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ และปฏิบัติให้ได้อย่างที่กำหนดจริง ในกรณีที่ศูนย์ฝึกฯ ต้องรับเด็กและเยาวชนเกินที่กำหนดไว้ อาจใช้วิธีการย้ายเด็กและเยาวชนไปอยู่ศูนย์ฝึกฯ อื่น เพราะการรับไม่จำกัดจำนวน ทำให้การควบคุมดูแลด้อยประสิทธิภาพ

ด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และสงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

1. เสริมความรู้ด้านจิตวิทยาเด็กและวัยรุ่น จิตวิทยาพัฒนาการ การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และสงเคราะห์เด็กและเยาวชนกับเจ้าหน้าที่ทุกคนทุกตำแหน่ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน พร้อมทั้งมีการฝึกปฏิบัติด้วย

2. จัดประชุมวางแผนก่อนการปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละคน แต่ละกลุ่มงานตามความเหมาะสม และเมื่อมีการปฏิบัติหน้าที่ตามขั้นตอนเรียบร้อยแล้ว ทุกฝ่ายควรประชุมสรุปถึงประเด็นปัญหาและวิธีการแก้ไข เพื่อนำไปปรับปรุงการปฏิบัติงาน

3. ควรวางรูปแบบการทำงานแนวใหม่ โดยให้เจ้าหน้าที่ทุกคนเป็นนักบำบัด สามารถบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูเด็กและเยาวชนได้ ไม่ใช่เฉพาะแต่เจ้าหน้าที่กลุ่มงานบำบัด หรือกลุ่มงานประสานกิจกรรมชุมชนเท่านั้น เพราะมีเจ้าหน้าที่จำกัดและมีงานที่อยู่ในความรับผิดชอบมาก ดังนั้นจึงควรจัดการอบรมครูหน่วย พ่อบ้าน และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นนักบำบัด และให้ดำเนินการประสานการทำงานให้เห็นเด่นชัด มีการส่งต่อข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนอย่างชัดเจน และมีการประชุมการแก้ไขปัญหาย่อยอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ซึ่งการให้เจ้าหน้าที่ทุกคนมีส่วนร่วมในการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และสงเคราะห์เด็กและเยาวชน จะช่วยให้เจ้าหน้าที่เกิดความภาคภูมิใจในการมีส่วนร่วมบำบัด แก้ไขเด็กและเยาวชนให้กลับตนเป็นคนดี ก่อให้เกิดความรู้สึกอยากพัฒนาตนเองตามมา

4. การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู จำเป็นต้องใช้เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้เหมาะสมและสอดคล้องกับพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนในสังคมปัจจุบัน ฉะนั้นจึงควรมีการฝึกอบรมพัฒนาความรู้แต่ละวิชาชีพเป็นประจำและต่อเนื่อง เพราะวิธีการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู มีการพัฒนาตลอดเวลา และควรมีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างเจ้าหน้าที่ของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนกับหน่วยงานอื่น เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงาน

5. มีวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณในการจัดกิจกรรมบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูอย่างเพียงพอและเหมาะสม

6. เพิ่มบุคลากรในการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ให้มีสัดส่วนเพียงพอกับจำนวนเด็กและเยาวชน

7. การที่จะบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูให้มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องจำแนกเด็กและเยาวชนออกจากกันให้ชัดเจน และจำแนกศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในการดูแล เช่น ศูนย์ฝึกฯ ที่

รับผิดชอบเด็กและเยาวชนที่ต้องการศึกษาเล่าเรียนหรือศาลมีคำสั่ง ก็ควรมีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ในการสอนหนังสือโดยเฉพาะ หรือศูนย์ฝึกฯ ที่รับผิดชอบเด็กและเยาวชนที่ต้องการฝึกวิชาชีพ ก็ควรมีเจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถในด้านวิชาชีพมากเป็นพิเศษ ส่วนเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง ประพฤติผิดกฎระเบียบของศูนย์ฝึกบ่อยครั้ง ก็มอบให้ศูนย์ฝึกฯ ที่มีกฎระเบียบเข้มงวด เพื่อความชัดเจนในกระบวนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

8. ปรับสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ในศูนย์ฝึกฯ ให้สอดคล้องกับการบำบัด แก้ไขฟื้นฟู โดยเน้นความเป็นธรรมชาติ ไม่เน้นการคุมขัง

9. ก่อนจะเลือกใช้วิธีการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ควรนำไปทดลองกับศูนย์ฝึกและอบรมนำร่อง เพื่อศึกษาผลกระทบและปัญหาที่เกิดขึ้น แล้วนำมาปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องเหมาะสมกับการปฏิบัติจริง หลังจากนำไปปฏิบัติแล้ว ควรมีการติดตามประเมินผลวิธีการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูโดยผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง

10. ควรปฏิบัติงานในลักษณะของสหวิชาชีพและการบูรณาการ คือ ประสานความร่วมมือกับองค์กรภายนอก ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูเด็กและเยาวชน นอกจากนี้ควรนำครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด การส่งเคราะห์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ควรพิจารณาให้ความช่วยเหลือในองค์รวม โดยมีการส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง ทั้งในระหว่างการควบคุมตัวและภายหลังปล่อยตัว

11. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนควรจัดทำแนวทางแผนการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูให้ชัดเจน และเป็นไปในทิศทางเดียวกันทุกศูนย์ฝึกฯ รวมถึงระบุผู้รับผิดชอบให้ชัดเจน เพื่อลดปัญหาการเกี่ยงงาน และการแตกแยกทางความคิด